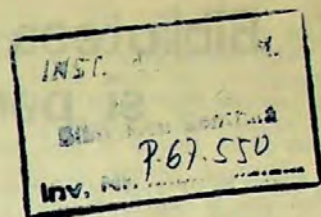

BIBLIOTECA

Buletin de biblioteconomie
3 1981

Sumar

Ion Stoica: Biblioteca — actualitate și permanență

p. 2

FESTIVALUL NAȚIONAL AL EDUCAȚIEI ȘI CULTURII SOCIALISTE „CÎNTAREA ROMÂNIEI“

Bibliotecile — participare activă, angajată p. 2-4

CARTEA DE PATRIMONIU ÎN BIBLIOTECILE PUBLICE

Eforturi sporite, responsabile pentru evidență clară și conservare optimă

„Cum acționați pentru încheierea acțiunii în 1981?“

Ancheta redacției p. 5-7

C.M.: „Valori bibliofile din patrimoniul cultural național“. Cercetare și valorificare p. 7-8

Constantin Mălinaș: Cerințe ale maturizării școlii naționale de bibliografie veche p. 8-9

Liviu Moscovici: Păstrarea, evidența și valorificarea fondului de carte veche și rară în bibliotecile județene. Din experiența Bibliotecii județene „Gh. Asăchi“ Iași p. 9, 11

Optimizarea condițiilor de depozitare și conservare — o necesitate stringentă

p. 11-12

A.M. Mihai: Restanțe pentru anul 1982 — în cifre și date p. 13

În loc de concluzii p. 13

BIBLIOTECILE MUNICIPALE ȘI ORĂȘENEȘTI — ROL SPORT ÎN ORGANIZAREA ȘI ÎNDRUMAREA LECTURII PUBLICE

Ioana Tăutu: Bibliotecile municipale și orășenești — realități ale lecturii publice p. 14-17

„Pretutindeni lectura publică sub semnul înaltei calități“. Interviuri cu bibliotecari responsabili ai unor biblioteci municipale și orășenești p. 17-20

Mihai Ciobotaru: Biblioteca municipală — Sediul vieții spirituale a localității p. 20-21

MODERNIZARE. RAȚIONALIZARE

Mircea Regneală: Microformatele — o nouă dimensiune biblioteconomică (II) p. 21-23

TEHNICA DE BIBLIOTECA

Mihaela Cristea: Modalități de reflectare a legislației în catalogul alfabetic p. 23-24

Clasa 6 (continuare) p. 25-29

Elena Maria Schatz și Mariana Iova: Norme privind catalogarea cărții vechi (VII) p. 29-31

LUCRĂRI DE SPECIALITATE p. 31

Biblioteca — actualitate și permanentă

Există alcătuirii rare care au ciudata însușire de a păstra deopotrivă neodihna izvorului și noaptea de liniști a apelor toate, ochiul viu către fiecare scripă de rază și oglinzile din adinc în care se văd chipurile și pașii începutului. Mirabile și înfricoșătoare, pentru cine ar îndrăzni să gindească lumea de azi fără prezența lor, acestea sînt bibliotecile, expresia celei mai nebanuite îngemănări între fragilitate și putere, mărturia cea mai umană a trecerii și a devenirii, pentru că poartă către mine, plin de tot cuprinsul, sceptorul cuvintului.

Privite de aproape, de pe treptele cotidianului, multe structuri și concepte par fără mișcare, rămase așa dintr-o lume-mpietrită, dar urmărindu-le în timp prin secole și milenii, teritoriul lor se umple de viață, de înțelesuri și de rosturi noi. Drumul lung de la spaima uitării pînă la nevoia permanentei relații, de la gîndul uimit pînă la mîndria zborului larg, păstrează în nisipul moale al scrișului urmele tuturor pașilor. Bibliotecile sînt instituții ale împăcării depline și uimirii necurmte a omului, mărturii ale unui destin prometeic și ale priceperii de-a așeza în clipă, alături și cu rost, întrebări, răspunsuri fără sfîrșit.

Într-o lume supusă schimbării, mereu flămîndă de nou și de mai bine, bibliotecile poartă peceata de todeauna a căutării și păstrării cu spaimă a cuvintului scris dar și semnele de înfrigurare, de largă cuprindere, de poartă deschisă și de gînd înainte ale timpului nostru.

S-a crezut multă vreme că rostul lor e așteptarea și tăcerea iar darurile lor trebuie smulse cu îndirjire și răbdare multă. Bibliotecile s-au dovedit mai aproape decît multe alte structuri de drumurile largi ale înnoirii. Acolo unde secole întregi lăsaseră doar amintirea reclusiunii și osîrdiei pătmășe pentru a pune în ordine toată avuția de carte care biruise vremurile, anii noștri au făcut să intre firesc mijloacele cele mai moderne de stocare, organizare și diseminare a informației. Bibliotecile se pregătesc de marea aventură a celei mai întregi dăruiri. Pune în relație deschisă, interconectate în sisteme largi, naționale și internaționale, ele vor putea să ofere oricui imaginea întregă a gîndului iscoditor, vor deveni pentru fiecare umărul puternic și înalt de pe care se vede mai bine și mai drept înainte.

Ultimile decenii au deschis bibliotecilor posibilități nebanuite de valorificare a imensului potențial de care dispun, permițînd prelucrări analitice care alătură neașteptat și revelator informații disparate, conturînd cîmpuri noi de creație și descoperire. Chemat să participe cu toate energiile sale la făurirea destinului lumii și al său, omul contemporan, însetat de toate izvoarele, poate găsi în marile biblioteci școlile permanentei sale aspirații către progres, universități ale tuturor vîrstelor în care se realizează cea mai nestăvilită și bogată cunoaștere, dialogul cel mai direct, pînă la comuniunea prin șoaptă și tăcere cu marile spirite ale umanității.

Fanteziștii înspăimîntați văd în electronizarea informației drumul tuturor alienărilor, prorocesc sfîrșitul bibliotecilor, uitînd că finalitatea modernizării în acest sector nu este alta decît accesul mai drept și mai larg către simboluri umane și mai ales către apele știute ale cuvintului. Purificată, esențializată, orientată, lectura va rămîne un proces fundamental de comunicare, cel mai întreg și mai generos, cel mai intens și mai reflexiv. Temîndu-se de instrăinarea de carte, Tudor Vianu scria în 1947 cuvinte care cuprind una din cele mai frumoase și mai înălțătoare afirmări ale perenității lecturii: „Mîile de cărți care se duc către rafturile dulapurilor dorm acolo ca picturile scumpe din mormintele și piramidele nedesfăcute încă. Absorbîți și pierduți în zbuciumul și pasiunea vieții materiale nu căutăm cartea care păstrează încă singele prețioase și vital al celor mai alese spirite. Nu citim. Pentru cei ce simt aceasta e o tragedie. O nație care nu citește rămîne în stare de inferioritate, fără forșă și impuls de creație, fără sensibilitate pentru linie și rază, fără pasiune pentru gînd și frumusețea de sus. Cartea e un tonic — miracol și eternitate“.

Dr. ION STOICA

Festivalul național al educației și culturii socialiste „Cîntarea României“

CZU 021:791.6

BIBLIOTECILE,
PARTICIPARE
ACTIVĂ,
ANGAJATĂ

LA COTE EXIGENTE

Între inițiativele Bibliotecii județene Constanța — îndrumate și sprijinite permanent cu competență și generozitate de către organele locale de partid și de stat — am enumerat reorganizarea și modernizarea lecturii în săli prin specializarea pe domenii de cunoștințe a acestora (mutarea bibliotecii într-un local adecvat acestor cerințe ne-a permis realizarea acestui mai vechi deziderat), extinderea lecturii în cartiere prin organizarea de filiale moderne, amplificarea și diversificarea activității pentru copii și tineret. S-a consolidat colaborarea cu celelalte organizații de masă și obștești, fapt ce a condus la desfășurarea și organizarea împreună cu acestea a unor acțiuni de popularizare a cărții și bibliotecii în fabrici, secții de producție, nave comerciale, cămine muncitorești, șantiere. O fructuoasă colaborare s-a realizat pe linia organizării și desfășurării activității de informare tehnico-documentară în sprijinul procesului tehnologic din întreprinderile economice ale județului Constanța. Realizarea unui **Club al artelor** cu activități permanente în cadrul cărui au loc întâlniri cu scriitori, oameni de artă și cultură (activitate care se desfășoară la un înalt nivel valoric — fiind de fapt o adevărată tribună a unor dezbateri și dialoguri pe care cititorii le-au avut cu creatorii din diversele domenii ale literaturii și artei); prezența în presa locală a lucrărilor bibliotecii cu materiale de popularizare a cărții și bibliotecii au făcut ca instituția noastră să fie din ce în ce mai consultată de cele mai diverse categorii socio-profesionale.

Condițiile materiale deosebite de care dispunem, activitatea permanentă de popularizare ce am desfășurat-o au făcut ca zilnic biblioteca să fie frecventată de peste 600 de cititori, cărora le-au fost puse la dispoziție peste 2 500 de publicații din cele mai diverse domenii de activitate.

Printre multele proiecte de viitor, gândul nostru cel mai apropiat este acela de a pune la punct un sistem științific și operativ de informare asupra publicațiilor pe care le deținem în patrimoniul bibliotecii.

Lărgirea activității de informare bibliografică locală constituie de asemenea un deziderat, subordonat cerințelor social-economice concrete ale județului nostru. Milităm, totodată, pentru realizarea de filiale în toate marile cartiere ale orașului în vederea atragerii unui număr mai mare de locuitori la lectură.

Și cum biblioteca împlinește în acest an 50 de ani de activitate, ne pregătim să sărbătorim acest eveniment prin organizarea unei sesiuni de referate și comunicări, a unor expoziții și altor manifestări de profil, dedicate obținerii în continuare a unor rezultate eficiente.

Dumitru CONSTANTIN-ZAMFIR
director al Bibliotecii Județene
Constanța

Inv. Nr. P-67-550

PAȘI SPRE O NOUĂ CALITATE

Nu vreau să repet cu tot dinadinsul cuvinte ce tind să se demonetizeze prin uzură, prin insuficiența lor acoperire uneori cu fapte, dar pentru bibliotecă noastră — și îndrăznesc să afirm că pentru instituția bibliotecară în general — Festivalul național „Cântarea României” a impus o nouă calitate.

După ce Biblioteca orașenească din Călimănești a parcurs o etapă de perfecționări în planul organizării și al dotării, accentul este pus acum pe relațiile cu publicul, care au o coloratură aparte în condițiile unei bibliotecii publice de stațiune.

Manifestăm o grijă specială față de populația stabilă, reușind să atragem la lectură cea 22% din locuitorii orașului, prin biblioteca orașenească și prin cele 2 filiale ale ei din Căciulata și Cozia fiind puse anual în circulație cu această destinație în jur de 50 de mii de volume. Prin acțiune sistematică am reușit să asigurăm o bună poziție a publicului cititor, ponderi însemnate deținând categoriile active ale populației (16% muncitori, 18% cadre tehnice și intelectuali) și tineretul studios (56%). De asemenea, notăm o prezență marcantă la lectură a femeilor din localitate (54% din cititorii înscrși).

Sezonierii, aflați la odihnă și tratament, ne stau deopotrivă în atenție, încercând să aplicăm în ceea ce-i privește unele din principiile turismului cultural și ale biblioterapiei. Numai în primele 7 luni ale anului am reușit să înscrăm printre cititorii bibliotecii noastre (inclusiv filialele) aproape 3 mii de vizitatori ai stațiunii, din care 25% muncitori și 32% tehnicieni și funcționari.

Aceste reușite au fost posibile în condițiile unei baze tehnico-materiale și organizatorice dintre cele mai bune: local spațios, bine amplasat, confortabil și funcțional amenajat; dotare

corespunzătoare (peste 58 de mii de volume în limba română și în limbi de largă circulație, fond primitiv anual prin achizițiile curente ce depășesc o mie de volume); diversificarea colecțiilor (au fost dezvoltate fonduri de discuri — 581 —, de diafilme — 121 — și diapozitive — 6 seturi, cu aparatura aferentă); asigurarea accesului comod la colecții (orar de funcționare atât dimineața cât și după amiază; servicii de împrumut cu fond expus la raft liber; sală de lectură cu 20 de locuri și colț de răsoare a presei, filiale; reflectarea corectă a colecțiilor în cataloage); activitatea cultural-educativă și de informare, desfășurată cu concursul unui larg activ obștesc.

E greu de cuprins, fie și într-o simplă înșurire, tot ce facem în această privință, cu adresabilitate către publicul local sau către sezonieri. Mă voi referi deci doar la câteva din activitățile pe care practica le-a validat cu osebire și care reflectă implicit deschiderile tematice: ciclul lunar de prezentări de cărți „Caleidoscop științific”, „Dicționar de inițiere muzicală” (ciclu săptăminal); medalioane plastice (proiecții comentate și expoziții de cărți și reproduceri); „Biblioenciclopedia” (prezentări de cărți pe bandă de magnetofon); întâlniri cu autorii ghidului „Căciulata” și ai ghidului „Vilcea”, cu prezentarea scrierilor vilcenii (avem un raft permanent cu această temă și harta literară a județului); expoziții tematice și monografice (ex. „Dezarmarea încotro?”; „August timp al libertății”; „Centenar Enescu”); „Literatura și ecranul” (manifestări organizate în colaborare cu cinematograful, sub formă de dezbateri — ex. „Adevărul despre adevăr” prilejuită de „Clipa” — sau de concursuri fulger — ex. „Dincolo de pod”); „Reflexe timpului” — oameni și fapte ale timpului nostru în reportaje; „Romanul românesc și problematica omului contemporan” — cărți și premii. Să mai adăugăm și preocupările publicitare și activitatea bibliografică desfășurată până acum mai mult la cerere. Intenționăm să realizăm și unele forme de întîmpinare și ne gândim la un fișier bibliografic „Vă recomandăm...”, în sprijinul formațiilor Casei de cultură, cuprinzând atât repertoriu, cit și materiale de cultură teatrală, etnografică și folclorică, estetică).

Nu știu dacă prin cele arătate am reușit să convingem cu privire la reușitele bibliotecii noastre, dar avem conștiința că noi, în competiție cu noi înșine, în această ediție a Festivalului național „Cântarea României” am mai făcut un pas înainte.

FENIA DRIVA
Biblioteca orașenească Călimănești

DEPRINDEREA NUMITĂ „LECTURĂ“

Cred că cel mai mare câștig al bibliotecii noastre este faptul că a reușit să aducă în viața multor membri ai marelui colectiv de oameni ai muncii de la Combinatul siderurgic Galați deprinderea lecturii. Drumul cel mai scurt al cărții spre cititor este, de obicei, și cel mai eficient. Așa că ne-am concentrat atenția asupra bunei funcționării a celor 16 biblioteci mobile și a bibliobuzului uzinal. Fără a neglija, bineînțeles, activitatea la sediul, aflat în cartierul Țiglina, în clădirea Clubului Combinatului siderurgic.

Bibliotecile mobile, de care se îngrijesc cadre obștești cu dragoste de carte, au, în medie, 260 de cititori fiecare. Acum sînt în concurs și se pare că ambiția de a-l câștiga a depășit sfera de preocupare a bibliotecarilor obștești. Înșiși cititorii manifestă interes față de această întrecere din care toți au de câștigat.

Înțelegerea pe care am găsit-o la cei care ne puteau da un ajutor concret — și mă refer, în primul rînd, la comitetul sindicatului — ne-a dat posibilitatea să punem în funcțiune un bibliobuz. Dotat cu 4 000 de volume, staționează, timp de 6 ore zilnic, prin rotație, în șase puncte diverse ale combinatului, la intersecția căilor de acces spre locurile de muncă. Pe baza unei înțelegeri cu biblioteca specializată a combinatului, aceasta ne pune la dispoziție cartea tehnică pe care ne-o solicită cititorii deservii prin bibliobuz. Întrebării pe care ne-o pun oamenii „Ce mai e nou la bibliobuz?“ îi răspundem, de fiecare dată, concret prin titluri ce se înscriu în sfera de interese și de înțelegere a celor peste 1 000 de cititori înscriși, pînă la jumătatea acestui an, în evidențele bibliobuzului. Peste 60 la sută din fondurile vehiculate de bibliobuz îl reprezintă domeniile nebeletristice, din care aproximativ 30 la sută este carte tehnică de specialitate de nivel mediu și superior. Solicitudinea cu care se răspunde cererilor cititorilor, promptitudinea cu care sînt ele satisfăcute, faptul că, în

aceeași zi a săptămîinii și la aceleași ore, bibliobuzul se află la locul știut sînt tot atitea cauze ce au contribuit la permanentizarea actualului număr de cititori și, sperăm noi, vor contribui la sporirea lui.

Centrul de greutate al activităților de propagandă a cărții se află în combinat, în secțiile de producție. Multe acțiuni le organizăm în colaborare cu biblioteca specializată sau cu cenaclul „Slova oțelului“. Cele mai apreciate sînt întîlnirile cu oamenii de carte — scriitori, editori, autori de lucrări științifice și tehnice — și procesele literare.

Anul acesta avem aproape 7 000 de cititori — la biblioteca centrală, la cele 16 biblioteci mobile și la bibliobuz —, dar ceea ce considerăm că reprezintă de fapt un mare câștig pentru domeniul în care muncim, pentru activitatea de viitor este gradul mare de permanentizare. Lectura a devenit una dintre deprinderile principale ale timpului liber.

CEZARINA VICTORIA ADAMESCU

De la bun început, ne-a apărut clar faptul că biblioteca poate obține rezultate notabile numai dacă își fixează centrul de activitate la locurile de muncă ale cooperativelor. Prin 264 de biblioteci mobile (puncte de împrumut) am reușit să atragem în sfera lecturii aproximativ 88 la sută din totalul membrilor cooperativi. Un fond de carte de peste 52 000 de volume, un activ de bibliotecari cu activitate obștească deosebit de înimoși și competenți, un sistem de completare a colecțiilor și de repartizare judicioasă a lor între bibliotecile mobile bine pus la punct, organizarea periodică, în secțiile cooperativelor, a unor acțiuni de propagandă a cărții au asigurat condițiile necesare obținerii unor rezultate de la an la an mai bune.

În ultimii ani, cifrele ne indică o cotă ridicată a activității. Mă refer la gradul de atragere a cititorilor la bibliotecă (4 674 de cititori în 1980, 5 292 în 1981), la numărul de cărți citite (58 977 în 1980, 36 855 în trimestrul I al acestui an), la numărul participanților la diversele acțiuni organizate în secții.

Cunoaștem foarte bine specificul de muncă al tuturor secțiilor, preferințele și nevoile de lectură ale celor care lucrează acolo, chiar diversele lor aspirații.

Căutăm să răspundem prompt cererilor formulate, stîrnind, la rîndul nostru, noi interese pentru domenii sau titluri de cărți pe care le considerăm esențiale în complexul proces de modelare a conștiințelor.

„Cartea în mijlocul cooperativelor“ a devenit pentru noi o deviză a activității de zi cu zi. Acțiunile de propagandă a cărții, temele și genurile lor, le alegem în funcție de preferințele participanților, de mărimea secțiilor, de forțele de care dispunem.

Cele mai multe aprecieri le întrunesc concursurile gen „cine știe câștigă“. Spiritul de competitivitate se pare că este foarte dezvoltat și el se manifestă și în domeniul lecturii. Sigur că beletristica se află pe primul loc în ordinea preferințelor. Dar cele mai izbutite concursuri au fost cele pe teme de educație ateist-științifică. Interesul stîrnit ne-a determinat să le organizăm în toate cele 14 secții foarte mari ale cooperativelor, totalul participanților fiind în jur de 3 000.

Existența cataloagelor alfabetice și sistematice, ținute la zi, ne permite, pe baza fondului de care dispunem, să putem oferi cititorilor noștri informații competente. Întocmirea de liste bibliografice la cerere, ca și cele pentru învățămîntul ideologic de partid intră în practica curentă a colectivului bibliotecii noastre.

Rezultatele acumulate, exprimate cantitativ și în rîndurile de față, reprezintă o bază certă pentru orientarea activității spre exigențe de ordin calitativ grefate pe o sporire a eficienței efectelor propagandei cărții în planul educației, al modelării omului societății noastre.

ANTOANETA COȚA
bibliotecar responsabil
Biblioteca cooperativei meșteșugărești Brașov

CARTEA DE PATRIMONIUL ÎN BIBLIOTECILE PUBLICE

Eforturi sporite, responsabile pentru evidență clară și conservare optimă

Analiza periodică și trecerea în revistă a rezultatelor acțiunii de înregistrare și întocmire a evidenței pentru cartea de patrimoniu aflată în bibliotecile publice a reliefat, într-un bilanț statistic întocmit la mijlocul acestui an, faptul că, între unitățile care au încheiat deja acțiunea (16) și cele care devin restante pentru anul 1982 (8), există un număr de 8 biblioteci — județene — care au posibilitatea de a încheia operațiile de evidență până la sfârșitul anului în curs. Desigur, o seamă de neajunsuri au determinat aceste unități deținătoare să nu fi terminat până acum lucrările, dar totodată o seamă de alți factori vin să ofere posibilitatea ca acțiunea să fie dusă la capăt până la sfârșitul acestui an, bibliotecile respective neaflându-se în situația de a avea restante și în anul viitor. Interesante în sine, ambele categorii de factori reprezintă o experiență de muncă cu valoare pentru practicienii profesiei noastre. O împărtășim cititorilor revistei publicând mai jos din răspunsurile bibliotecilor județene Timiș, Galați, Constanța, Brașov și Bihor la întrebarea: „Cum acționați pentru încheierea acțiunii de întocmire a evidenței cărții de patrimoniu până la finele anului 1981?”

Biblioteca județeană Timiș

„Fondul de patrimoniu al bibliotecii noastre totalizând un număr de 2 763 de unități se află luat în evidență în registrele inventar ale instituției. S-a întocmit un plan special de măsuri privind finalizarea acțiunii de completare a fișei analitice a cărții de patrimoniu, plan supus dezbaterii și aprobării C.O.M. din instituție și căruia i s-au adus cu acest prilej unele îmbunătățiri. Până în prezent, din 2 763 de unități de carte de patrimoniu s-au realizat fișe analitice pentru 714 titluri; pentru cele 2 049 de titluri care au rămas s-a stabilit:

— Extinderea programului de lucru afectat completării fișei analitice a cărții de patrimoniu de la 2 zile pe săptămână (zile de deschidere pentru

public a secției de patrimoniu), la șase zile pe săptămână, antrenând în această activitate încă un cadru cu pregătire biblioteconomică și lingvistică corespunzătoare. De asemenea, ținând seama de volumul de muncă reclamat, începând din luna septembrie a acestui an va fi antrenat în acțiunea de completare a fișei analitice și un al treilea bibliotecar;

— Întrucât cele 2 049 de titluri de carte de patrimoniu reclamă realizarea unui număr de 6 147 de fișe analitice, s-a convenit cu Oficiul județean pentru patrimoniu cultural național să se predea 4 exemplar al fișelor în formă xerografiată. Inițiativa multiplicării fișei analitice prin xerografiere ar fi necesar să se generalizeze la nivelul întregii țări, acest procedeu permițând urgentarea realizării în termen a lucrării, precum și obținerea unor economii la realizarea fișei analitice.

ANCHETA REDACȚIEI

CZU 025.17(079.5)

„Cum acționați pentru încheierea acțiunii în 1981 ?“

— S-au făcut demersuri la C.J.C.E.S. Timiș pentru suplimentarea alocăției bugetare necesară fotocopierii în 3 exemplare a foii de titlu a celor 2 049 de cărți de patrimoniu;

— În vederea identificării corecte a tuturor elementelor bibliografice ale cărții de patrimoniu, mai ales la lucrările fără foaie de titlu, s-a constituit o comisie formată din bibliotecari și specialiști în probleme de carte veche, cunosători ai limbilor latină, greacă, ebraică din afara instituției, comisie care sprijină și finalizarea acțiunii privind contribuția Bibliotecii județene Timiș la completarea «B.R.V.», acțiune de mare răspundere profesională; de asemenea, se va solicita asistența de specialitate a Bibliotecii centrale de stat în rezolvarea unor cazuri dificile de identificare a cărții de patrimoniu;

— S-a propus, de asemenea, analizarea săptăminală și lunară a stărilor de lucruri privind problematica ridicată de luarea în evidență pe fișe analitice a cărții de patrimoniu pentru a stabili măsuri concrete ce se impun în rezolvarea unor cazuri deosebite;

— În vederea completării științifice a fișei analitice s-au studiat articolele de specialitate privind descrierea cărții vechi apărute în buletinul «Biblioteca», articole apreciate în mod deosebit pentru valoarea lor de instrument de lucru;

— Am considera utilă o instruire la nivelul țării cu toți bibliotecarii care lucrează la completarea fișei analitice în vederea clarificării unor probleme cu care încă se confruntă această acțiune.“

Biblioteca județeană „V. A. Urechia“ Galați

„Pasionat colecționar de cărți rare, documente manuscrise, scrisori, stampe și litografii, V.A. Urechia a lăsat bibliotecii gălățene o valoroasă moștenire culturală, mereu îmbogățită prin numeroase alte donații sau achiziții. Toate acestea se păstrează cu

mare grijă. Colectivul bibliotecii manifestă permanent preocupări pentru valorificarea acestui fond prin expoziții, cataloage și bibliografii sau prin diverse participări la reuniuni științifice de bibliofilie ori bibliologice. Aceste activități s-au desfășurat atât înainte, dar mai ales după apariția Legii nr. 63/1974 privind ocrotirea și valorificarea patrimoniului cultural național, astfel că toate valorile de patrimoniu se află în evidența globală și individuală a bibliotecii și sînt de asemenea catalogate, clasificate și integrate în sistemul de cataloage al bibliotecii.

În ceea ce privește acțiunea de realizare a fișelor analitice de evidență a patrimoniului, am reușit pînă acum să le întocmim pentru următoarele colecții:

I. **Cartea românească veche (1562—1830).** S-au întocmit fișe pentru 474 de lucrări, reprezentînd 366 de titluri și 108 dublete dar care conțin interesante însemnări manuscrise și alte elemente care le particularizează. Pentru această colecție acțiunea de fișare analitică este încheiată.

II. **Cartea străină veche și rară (1472—1700).** S-au întocmit 313 fișe, reprezentînd 305 titluri și 8 fișe pentru dublete.

III. **Manuscrise și scrisori.** Din această bogată colecție a bibliotecii s-au făcut fișe analitice pentru 627 de unități de evidență, din care 297 de manuscrise și 330 de scrisori.

Pentru noi această acțiune de fișare a fost înlesnită de faptul că avem deja publicate cataloage pentru «Cartea românească veche»¹, «Cartea străină veche și rară»² și «Manuscrise și scrisori»³. În scopul continuării acțiunii de depistare a altor cărți românești care ar putea face obiectul valorilor de patrimoniu am întocmit, concomitent și se află pregătit pentru tipar, «Catalogul cărților românești» (vol. 2), tipărite între anii 1831 și 1864.

La elaborarea fișelor analitice, în cazul cînd descrierile din „Bibliografia românească veche” nu au fost făcute conform normelor bibliografice moderne, nu am folosit vedeta din «B.R.V.», ci vedeta pe care o impunea descrierea bibliografică corectă. Cu ocazia acțiunii de fișare analitică s-au făcut de asemenea completări sau corective la unele ediții identificate anterior, atât la cartea românească veche, cit și la cea străină.

1. Hîncu, Gheorghe. *Cartea românească veche. Bibliografie.* Prefată de Dan Simonescu. Galați, 165. 192 p. cu ilustr. + 1 f.h.

2. Măruntelu, Ion, Codreanu, Sorina și Carapea, Florica. *Cartea străină veche (1472—1700) în Biblioteca „V.A. Urechia”.* Catalog. Redactor coord.: Nedeleu Oprea. Galați, 1975. XV + 245 p. multigr.

3. Păltănea, Paul. *Catalogul manuscriselor și scrisorilor din Biblioteca „V.A. Urechia”.* Întocmit de... Galați, 1979. 324 p.

În cazul cărților fără foaie de titlu, ne referim în special la cele românești, ne-am bucurat de sprijinul și sollicitudinea Bibliotecii Academiei, a Bibliotecii centrale de stat, a B.C.U. Iași, a Bibliotecii Patriarhiei Române pentru identificarea edițiilor respective.

Însemnările manuscrise nu ne-au fost greu de identificat, deoarece avem cadre care posedă cunoștințe de paleografie. Dificultăți am întâmpinat în menționarea gravurilor pentru cartea românească veche, pentru că nu avem un instrument de referință de identificare a lor.

În acțiunea de fișare analitică a lucrărilor, practic, un singur bibliotecar cu studii superioare, cu vechime și experiență, munca sa fiind facilitată de acțiunile anterioare de identificare după cum menționam mai sus.

Pentru colecția de hărți și atlase nu am întocmit fișe de patrimoniu, întrucît nu am primit fișe tipizate pentru această categorie. Dealtfel, am dori să știm dacă ceea ce am realizat pînă acum (fiind vorba de fișele analitice de cărți și manuscrise) este o acțiune încheiată, definitivă, sau dacă vor surveni modificări, am dori ca acestea să nu angajeze noi eforturi ori să anuleze pe cele deja depuse, știut fiind faptul că bibliotecile desfășoară toate activitățile de evidență și valorificare a patrimoniului în cadrul aceluiași colectiv de bibliotecari, anterior apariției Legii nr. 63, nepunînd nici un sprijin din partea Oficiului județean de patrimoniu.

În ceea ce privește colecția de stampe și litografii aceasta nu a putut fi abordată în mod științific, întrucît Oficiul județean de patrimoniu nu are un specialist în domeniu, iar posibilitățile noastre nu merg mai departe decît la o simplă triere valorică, aceasta și pentru faptul că ne lipsesc principalele instrumente bibliografice de identificare și de evaluare (cataloage de specialitate.)

O sugestie, în acest sens, ar fi ca Centrul de perfecționare a cadrelor din C.C.E.S. să propună ca temă de cercetare-reciclare pentru noul ciclu de perfecționare pentru specialiștii din muzele de artă colecția de stampe și litografii a Bibliotecii „V.A. Urechia”.

De asemenea, Direcția de patrimoniu din C.C.E.S. ar putea iniția acțiunea, greu de realizat pe plan local, de tipărire a unor bibliografii sau cataloage colective ale colecțiilor bibliotecilor, cu colaborarea lor, pentru a facilita introducerea în circuitul național și internațional al valorilor acestora.

Planul inițial de definire pînă la sfîrșitul acestui an a acțiunii de evidență a cărții de patrimoniu, avînd în vedere că ne-au mai rămas hărțile și atlasele, va suferi însă modificări determinate de urgența realizării sar-

cinii primite din partea Consiliului Cultural și Educației Socialiste privind reevaluarea bunurilor din patrimoniul cultural conform Normelor și criteriilor — cadru..., elaborate în acest scop.”

Biblioteca județeană Constanța

„În fondul Bibliotecii județene Constanța se află un număr de 146 de unități bibliografice ce aparțin patrimoniului cultural național (sau sînt susceptibile a face parte), dintre care 142 cărți și 4 hărți. Dintre acestea, 43 de volume sînt cărți vechi românești (pînă la 1830) și 99 de volume cărți străine vechi (pînă la 1800).

Pînă în prezent s-au fișat cărțile vechi românești, cărțile străine pînă la 1700 și o parte din cele pînă la 1800 și hărțile vechi. Au rămas de fișat 42 de volume — carte străină veche pînă la 1800.

În cadrul unei ședințe de analiză a acestui aspect din activitatea bibliotecii noastre, ne-am propus ca să încheiem, în maximum o lună, acțiunea de întocmire a fișelor analitice de evidență pentru cărțile de patrimoniu stabilite conform criteriului cronologic. Aceste fișe, însoțite de documentația foto, vor fi înaintate în cel mai scurt timp Oficiului județean al patrimoniului cultural național.

După încheierea acțiunii de fișare a cărților de patrimoniu stabilite conform criteriului strict cronologic, vom întocmi fișe analitice de evidență pentru cărțile de valoare apreciate conform altor criterii (ediții princeps, cărți cu legături deosebite, cărți cu ilustrații deosebite etc.).

Fișele analitice de evidență sînt întocmite în cadrul compartimentului «Colecții speciale» — sala «Carte rară. Bibliofilie» de către un bibliotecar principal, absolvent al Facultății de limbi romanice și clasice — secția latină-elină.

Prin noua organizare a instituției, potrivit unei concepții biblioteconomice moderne, dispunem de condiții deosebite ce ne vor permite și mai mult punerea în valoare a cărții de patrimoniu.”

Biblioteca județeană Brașov

„Evidența cărții de patrimoniu a fost întocmită în anul 1978 — în dublu exemplar, după registrele inventar: un exemplar a fost predat Oficiului județean de patrimoniu, iar celălalt se află la Biblioteca județeană. Evidența cuprinde 1 637 de poziții — de carte românească și străină. Ea a fost permanent completată pe măsura îmbogățirii bibliotecii noastre cu noi achiziții de carte veche prin anticariat.

Ne-am preocupat cu prioritate de prelucrarea cărții românești (în car-

tea românească am inclus tot ce s-a tipărit pe teritoriul românesc, indiferent de limba în care au fost redactate lucrările, până la 1830). Deținem 217 titluri în 246 de exemplare (volume în serie și dublete). Ținem o strictă evidență a dubletelor în vederea realizării unor schimburi interbibliotecare. Dintre totalul acestora, de 246 de exemplare, sînt fișate pe fișe de patrimoniu 212 exemplare, dar această acțiune nu este finalizată pentru că nu am reușit să ne procurăm fișe suficiente pentru a le multiplica în 3 exemplare. De aceea, la Oficiul județean de patrimoniu au fost predate numai 10 titluri (în două exemplare și fișele și fotografiile) de carte tipărite până la 1700 (precum ni s-a cerut). Din cele 212 exemplare fișate parțial pe fișe de patrimoniu, numai 60 de exemplare au fost fotografiate. Ne-am propus pentru trimestrul al III-lea încheierea acestei acțiuni cu sprijinul promis de Biblioteca centrală de stat. Cartea românească neprelucrată pe fișe de patrimoniu este oglindită pe fișe de catalog.

În ce privește cartea străină, deținem 1 420 de exemplare — carte tipărită între 1502 și 1800 (între 1502 și 1700 deținem 164 de titluri în 165 de volume). În acest an am inițiat și prelucrarea cărții străine și am realizat până în prezent 49 de titluri (din secolul al 16-lea). Dintre acestea, 25 de titluri sînt prelucrate pe fișe de patrimoniu (într-un exemplar), iar 24 de titluri pe fișe de catalog.

Cartea românească și cea străină se află oglindite în cataloage organizate după criteriul cronologic și pot fi consultate numai la serviciul de completare și prelucrarea colecțiilor.

Cartea de patrimoniu a fost triată din fondul general de carte și este depozitată într-o încăpere separată unde s-a realizat, după posibilitățile de care dispunem, un microclimat corespunzător. În acțiunea de prelucrare a cărții de patrimoniu este antrenată o singură persoană care se preocupă și de prelucrarea fondului tradițional și curent.

În încheierea acțiunii de prelucrare a cărții de patrimoniu, impedimentul, ce pare pentru moment de neînălțurat, este imposibilitatea procurării fișelor de patrimoniu.

Biblioteca județeană Bihor

„Biblioteca județeană Bihor a încheiat acțiunea de evidență (inventariere, fișă de catalog, fișă de patrimoniu) în ceea ce privește manuscrisele și cartea veche românească. În acest an avem în planul instituției să încheiem aceeași operațiune pentru incunabile și carte rară străină până la anul 1700. Cartea de secol XVIII este în mii de exemplare și nu se poate re-

zolva decît printr-o muncă în colectiv în cursul anului viitor.

Greutățile și ritmul lent de lucru decurg din faptul că totul se întemeiază pe o muncă de autodidact, dusă în condițiile absenței unor instrumente de referință, cum ar fi cataloagele și bibliografiile specifice domeniului. Drept urmare, devin foarte importante schimburile de experiență, consfăturile, sesiunile de comunicări, precum și primirea și studierea presei de specialitate românești și străine, a cataloagelor de colecție. Din acest punct

de vedere buletinul «Biblioteca» ne oferă un sprijin deosebit, avînd permanent materiale de istoria cărții și a tiparului, foarte folositoare în special pentru tinerii patrimonioști.

În prezent, cu acest fond lucrează un singur cadru, iar pentru a încheia acțiunea preconizăm antrenarea și a altor lucrători din bibliotecă, cărora li se va acorda o permanentă asistență de specialitate.

CZU 09

„Valori bibliofile din patrimoniu cultural național“

Cercetare și valorificare

Sub acest generic s-a desfășurat la Arad, între 22 și 24 mai 1981, cea de-a treia ediție a sesiunii științifice organizate de către Consiliul Culturii și Educației Socialiste împreună cu Comitetul județean de cultură și educație socialistă Arad, la care au luat parte peste 150 de specialiști care lucrează cu cartea veche în oficiile județene ale Patrimoniului cultural național, bibliotecii, muzee, arhive, în sistemul cultelor, precum și prestigioși universitari. În plen și pe secțiuni, au fost susținute 152 de lucrări și s-au purtat discuții. După cuvîntul de deschidere rostit din partea organelor arădene de partid și de stat, Ion Gălăteanu, secretar de stat la Consiliul Culturii și Educației Socialiste, a arătat că sesiunea are drept scop să exprime stadiul actual al acțiunii de identificare, evidență și depozitare a valorilor bibliofile, ca parte a Patrimoniului cultural național, și a subliniat cîteva direcții în care se modernizează „lumea cărții” și, în special, activitatea poligrafică de la noi, continuînd tradițiile proprii ale cărții și tiparului.

În plen, au fost susținute cîteva sinteze semnificative pentru încadrarea și înțelegerea în plan național și european a conceptelor fundamentale, orientarea unitară a tehnicilor de descoperire și a instrumentelor de evidență: **Cartea veche românească în perspectiva națională și universală**, de prof.

dr. Alexandru Duțu, **Bibliofilia în concepția contemporană**, de prof. univ. dr. doc. Dan Simonescu, **Patrimoniile culturale naționale — componente ale Băncii europene de date**, de Angela Popescu-Brădiceni, **Reevaluarea încetărilor scrise în limba română**, de prof. univ. dr. doc. I.C. Chițimia.

Atît sfera de participare, din aproape toate județele țării, cit și numărul și calitatea lucrărilor fiind în evident progres față de sesiunea precedentă de la Rîmnicu-Vilcea, s-a putut asigura un grad mai mare de profilare a secțiunilor pe probleme de bibliofilia, manuscrise și carte veche românească, incunabile și carte rară străină. S-au remarcat mai multe tentative de a defini conceptual și relațional noțiuni și criterii ale valorii bibliofile, asimilarea unor sisteme moderne de catalogare, organizare și depozitare a cărții vechi, forme de deschidere a acestor colecții către public, probleme de restaurare și conservare a lor. S-au comunicat 4 incunabile venețiene descoperite la Biblioteca județeană Satu-Mare (de Iuliu Stier), numeroase postincunabile, cărți care (în de bibliografia „daco-romanica”, s-au adus contribuții valoroase la bibliografia națională retrospectivă a cărții și a manuscriselor. În ceea ce privește aria de participare, notăm că a sporit cantitativ și calitativ manifestarea în sesiune a tinerilor specialiști,

Cerințe ale maturizării școlii naționale de bibliografie veche

alături de dascălii lor. În total, din București s-au înscris 52 de autori de lucrări, din Cluj-Napoca 15, Arad — 10, Tirgoviște — 9, Sibiu — 7, Alba — 6, Brașov — 5, Mureș și Dolj — 4, Din 8 județe au fost prezentate câte 2-3 lucrări, din alte 17 județe câte o singură lucrare, iar 6 județe nu s-au înscris cu lucrări: Argeș, Bacău, Buzău, Hunedoara, Ialomița și Vrancea.

Desigur o asemenea privire statistică nu are în vedere participanții fără lucrări, care au fost numeroși, după cum nu dorește să reprezinte calitatea lucrărilor prin numărul lor, dar, totuși, poate fi relevantă pentru dispunerea în profil teritorial a interesului față de cartea bibliofilă. Notăm că din bibliotecile documentare au venit 42 de autori, în timp ce din bibliotecile județene numai 20. Este evidentă cerința de a fi intensificată activitatea de cercetare patrimonială și în aceste categorii de instituții.

S-au impus atenției cele două expoziții organizate din colecțiile arădene: de carte rară străină și cea de manuscrise și carte veche românească (o surpriză deplină și substanțială prin bogăția și valoarea exponatelor), organizată de Oficiul județean al Patrimoniului cultural național (Rodica Elena Colta, autoare și a catalogului). Manuscrisele expuse, numărul mare nu numai de cărți liturgice, dar și de cărți istorice, filologice și unele traduceri din perimetrul Școlii ardeleni au dat un evident suport muzeografic întregii sesiuni, care s-a completat în cel mai firesc și specific mod prin excursia la colecțiile patrimoniale de la Hodoș-Bodrog și Lipova.

Concluziile unei asemenea întâlniri, a cărei reușită se datorește atât organizatorilor, cât și participanților, sînt complexe și își vor pune în mod cert amprenta pe activitatea de viitor. Ceea ce însă condiționează eficiența sesiunii este posibilitatea de a adînci lucrările ei. Dar acesta este un proces de durată, legat de tipărirea, într-un volum, a lucrărilor prezentate. În acest sens, factorii responsabili și-au luat angajamente ferme în sesiune, condiționînd doar de depunerea lucrărilor în termen de o lună — ceea ce s-a și adoptat ca hotărîre unanimă în plenul sesiunii — realizarea volumului. Întreaga acțiune de la Arad reprezintă o premisă mobilizatoare atât pentru prelungirea sesiunii în activitatea curentă a lucrătorilor din domeniul cărții vechi, cât și pentru pregătirea programatică a celei următoare.

C.M.

Se poate vorbi în prezent de existența unei noi școli românești de bibliografie veche. Ca și de faptul că întreaga cercetare se face sub presiunea pozitivă, modelară pe care o exercită **Bibliografia românească veche**. Chiar recenta sesiune de la Arad (vezi p. 8) a dovedit, implicit, că etapa pe care o parcurgem este cea a evidenței și colectării tuturor datelor pentru redactarea, în viitor, a unui instrument bibliografic monumental care să reflecte, în ansamblu și în detalii, civilizația românească scrisă. Acțiune dublată de aceea a căutării conceptului unitar de realizare a unui asemenea instrument.

Prima în ansamblu și, cercetarea valorilor bibliofile acoperă acum, mai sistematic, o arie mult mai largă. Ea are în vedere alți domenii teoretice de concepte bibliofile, de tehnici de descriere, etc., mai ales contribuții privind circulația cărții românești, a manuscriselor, a cărții rare străine, adîncind fiecare dintre aceste direcții spre zone alăturate neabordate și căutînd contextualizarea europeană și sud-est europeană.

Am solicitat păreri ale citorva personalități în domeniu, ale unor specialiști și lucrători din biblioteci, prezenți la sesiunea de la Arad, — prof. univ. dr. doc. Dan Simonescu, prof. univ. dr. doc. I.C. Chițimia, prof. univ. dr. I. Rotaru, prof. univ. dr. Pandele Olteanu, Angela Popescu-Brădiceni, director al Bibliotecii centrale de stat, Vasile Pirvănescu, director al Bibliotecii județene Mehedini, Iuliu Stier, Biblioteca județeană Satu-Mare, George Gîscan, Oficiul județean Teleorman al Patrimoniului cultural național, Florian V. Chiș, director al Bibliotecii județene Bihor.

Dată fiind reușita sesiunii, păreri ale foste unanime în aprecierea utilității unor asemenea reuniuni. Interesante, prin relevanța lor, au fost punctele de vedere ce vizează diversele aspecte ale domeniului, unele înscrîndu-se drept priorități ale stadiului actual de cunoaștere și valorificare a cărții de patrimoniu aflată în îngrijirea bibliotecilor publice.

Ceea ce trebuie să se facă acum — remarca prof. univ. dr. doc. I.C. Chițimia — este încercarea de ordonare locală a valorilor bibliofile, punerea lor în ordine prin cataloage de colecție și de zonă. Numai în acest fel, datele întregului fond de carte veche vor putea fi puse în circulație, de la o bibliotecă la alta, de la un oficiu la altul, creîndu-se posibilitatea de a cunoaște și de a compara diversele colecții. Este necesară trecerea la cercetarea sistematică a tuturor depozitelor, mai ales a celor din biblioteci, și punerea lor în lumină. Faptul că în prezent cercetarea în domeniul cărții vechi românești se înscrie pe o linie ascendentă cere, la rîndul lui, o extindere a posibilităților de a lua cunoștință de tot ceea ce apare. Și chiar de a avea o bibliografie anuală a Patrimoniului cultural național.

Prezența activă a prof. univ. dr. doc. Dan Simonescu în domeniul în care, printre înaintași, se numără Ioan Blănu și Nerva Hodoș, s-a făcut remarcată și la Arad. Printre altele, insistînd asupra contribuțiilor privind bibliografia veche și istoria tiparului, evul mediu românesc fiind luminat de litera cărții care a parcurs un drum asemănător transhumanței — fenomen de circulație culturală unic în lume —, a subliniat și importanța pentru școala bibliografică națională a publicării periodice a rezultatelor cercetărilor în domeniu, formarea și încurajarea unei critici de specialitate în presă.

Actualele cercetări realizează o situație mai complexă a cărții vechi românești în cadrul spiritului european. Drept mărturie stau documentele cartografice, piese de corespondență, cărți și manuscrise muzicale. Important este și faptul — arăta Angela Popescu-Brădiceni — că se discută despre armonizarea tehnicilor de înregistrare și de descriere în concordanță cu normele internaționale. Pentru viitor se cere însă stabilirea unui program național de durată medie de cercetare domeniului în care, printr-o largă consultare, să fie nominalizate prioritățile. Printre ele, se impune întocmirea unei schițe de plan pentru

Păstrarea, evidența și valorificarea fondului de carte veche și rară în bibliotecile județene

Din experiența Bibliotecii județene „Gh. Asachi” — Iași

elaborarea **Bibliografiei daco-romania**, adică evidențierea tuturor sursele străine în care apar, de-a lungul timpului, informații despre români.

Cercetarea științifică în bibliotecile publice care au fond patrimonial ar trebui să fie luată mai mult în seamă, asigurându-i-se condițiile unei desfășurări sistematice. Potrivit celor spuse de Vasile Pirvănescu, printre alte preocupări ar trebui avută în vedere și aceea a creșterii cadrelor de specialitate.

La fel, după cum sublinia George Gîscan, este de avut în vedere și necesitatea colaborării tuturor cercetătorilor în domeniu, ca și aceea a posibilității de a putea publica, într-o revistă de specialitate, rezultatele muncii de cercetare.

Din cele consemnate până acum, ca și din părțile exprimate de către prof. univ. dr. I. Rotaru, prof. univ. dr. Pande Olteanu, Florian Chiș și Iuliu Stier se conturează câteva probleme ce pot intra în atenția factorilor responsabili:

- Realizarea unui program național de durată medie pentru căutarea în depozite și în teren a cărții vechi, protejarea ei în colecții organizate, încheierea procesului de evidență analitică și întocmirea cataloagelor de colecție și zonale, intercomunicarea lor reciprocă. Legat de această acțiune, formarea și încurajarea unei critici de specialitate în presă.

- Ca parte a acestui program s-ar înscrie intensificarea și extinderea procesului de restaurarea a cărții vechi prin crearea de laboratoare în cadrul bibliotecilor județene cu un fond patrimonial mai mare (Galați, Oradea, Piatra-Neamț, Turnu-Severin, Brașov, Sibiu), formarea de cadre specializate, asigurarea bazei materiale corespunzătoare.

- Inițierea și elaborarea unitară a **Bibliografiei daco-romania** în cadrul fiecărei biblioteci și centralizarea ei la Biblioteca centrală de stat. (În acest sens, ar fi utilă realizarea unui material metodologic, privind scopul și cerințele unui asemenea instrument, care să asigure o tehnică unitară de descriere analitică.)

- Întocmirea bibliografiei anuale a Patrimoniului cultural național, instrument absolut necesar în asigurarea informării asupra cercetărilor. (În acest scop, fiecare cercetător ar putea să semnaleze lucrarea instituției care și-ar asuma sarcina conducerii acestei bibliografii. De pildă, Muzeul tiparului din Tirgovște.)

- Necesitatea publicării rezultatelor cercetării și intrarea lor în circuitul informațional, acțiuni menite să contribuie în mai mare măsură la maturizarea și perfecționarea școlii noastre bibliografice naționale.

CONSTANTIN MĂLIŢĂ

Colecțiile Bibliotecii „Gh. Asachi” conțin un număr relativ mic de exemplare care sînt sub incidența Legii patrimoniului național cultural. Preocupările noastre au urmărit achiziționarea și valorificarea unor exemplare de carte de valoare, apărută în special la Iași, și care pot conține mărturii referitoare la viața culturală, artistică a orașului, la istoria patriei noastre și la contactele culturale românești cu străinătatea. Punem un accent deosebit pe mărturiile scriitoricești (ex libris-uri, dedicații etc.) care se referă la viața literară, culturală țesută.

În această accepțiune acordăm calificativul de valoroasă unei publicații. Poate că în acest sens ar trebui lărgite și considerentele după care legea ar obliga fiecare instituție să și caracterizeze colecțiile.

În ceea ce privește lucrările biblioteconomice legate de aceste colecții, am vrea să scoatem în evidență câteva aspecte și să facem unele propuneri:

- Inventarierea lucrărilor se face în registrele generale, neexistînd o formulistică deosebită. Extrasele de inventar evidențiază însă — imediat ce intră în bibliotecă o lucrare deosebită — cota, autorul, titlul. Ar fi bine ca organele responsabile cu realizarea tipizatorilor de bibliotecă să introducă pentru extrasele de inventar referitoare la cartea veche și valoroasă un tipizat special care să caracterizeze sumar fiecare volum în parte.

Cartile, odată intrate în bibliotecă, primesc un regim special. Pentru unele se confecționează mape care să le protejeze. Pentru altele se solicită Bibliotecii centrale de stat sau laboratorului zonal consultații privind protejarea și eventualele operații legate de igiena cărții.

- Completarea colecțiilor se face prin achiziții de anticariat. În general, s-a reușit, în ultimii ani, să se stabilească unele relații cu diferiți intellec-

tuali și deținători de carte rară, relații care ne-au permis achiziționarea unor lucrări valoroase (secolele XVII — XIX), lucrări de informare, precum și cărți cu ex librisuri și diverse dedicații. Ne interesează, în egală măsură, ca pentru cărțile nou apărute să obținem mărturii autografe ale autorilor, mărturii care peste ani vor intra în fondul de aur al bibliotecii.

În condițiile în care la Iași există Biblioteca centrală universitară cu valoroasele ei colecții, considerăm că biblioteca județeană trebuie să și concentreze atenția asupra mărturiilor referitoare la Iași, eventual la Moldova.

Pentru dezvoltarea activității de achiziții ar fi bine să existe un contact mai direct între forurile centrale și cele locale. În acest sens, sînt binevenite instrucțiunile nr. 86 ale Consiliului Culturii și Educației Socialiste care asigură un cadru propice bibliotecilor publice de stat.

- Evidența colecțiilor are, la biblioteca noastră, unele particularități. Există un catalog alfabetic „Carte veche și rară”, precum și unul „Carte referitoare la județul Iași”. Prelucrarea cărții vechi se face după regulile generale de catalogare. Deosebit de valoroasă este inițiativa buletinului „Biblioteca” de a publica serialul referitor la prelucrarea biblioteconomică a acestei categorii de publicații. Serialul ar trebui să se refere și la metodologia păstrării acestor colecții, la forma cataloagelor.

Fișele analitice de evidență (simbol 20—20—54) care se întocmesc pentru cartea ce intră sub incidența Legii patrimoniului național cultural au fost realizate în timp util și, în prezent, datorită ajutorului primit din partea Bibliotecii centrale de stat, au fost realizate și fotografiile corespunzătoare. Menționăm că în acest compartiment al activității am primit un ajutor calificat și eficient din partea colectivelor de studenți de la Facul-

К А Л Е Н Д А Р И

Р Ъ М Ъ Н Ё С К Ы Ъ К Ъ

ПЪ АНЪА ДЪЛА ХЪ:

1793.

Каре сѣ кѣпринде дни 365. де зиле.

Пъ адрѣла, шъ пѣ лѣте фесуннапѣ докѣри

Артаде дѣчѣте сѣ ала дѣла ала Календаръ.
Уѣла еѣ: Ала
Сѣлѣмхина
Дѣмнеина
Сѣрѣторн
Сѣмелѣрѣ
Гѣгарнѣ шъ ала
рѣлѣи.

Сѣлѣмхина
Дѣмнеина
Сѣрѣторн
Сѣмелѣрѣ
Гѣгарнѣ шъ ала
рѣлѣи.

Сѣлѣмхина
Дѣмнеина
Сѣрѣторн
Сѣмелѣрѣ
Гѣгарнѣ шъ ала
рѣлѣи.

Сѣлѣмхина
Дѣмнеина
Сѣрѣторн
Сѣмелѣрѣ
Гѣгарнѣ шъ ала
рѣлѣи.

BIBLIOTECA „ASTRA“
SIBIU

КЪ Сѣлѣмхина дѣчѣте ала Календаръ Гѣгарнѣ шъ ала дѣла ала.

С И Б И У

А Тѣлѣмхина ала Пѣрѣлѣ Кѣрѣ. Тѣлѣмхина Нѣлѣмхина.

Inv. 357

Primul calendar românesc tipărit la Sibiu, 1793.
Singurul exemplar existent, aflat în colecțiile Bibliotecii județene „Astra“ Sibiu.

tatea de filologie din Iași, secția limbii clasice, care în timpul practicii au efectuat cercetări bibliografice asupra cărții de patrimoniu.

Fișele analitice de evidență ni se par însă deosebit de încărcate în ceea ce privește o seamă de date. Cărțile, în general, sînt descrise în cataloagele bibliografice editate de marii bibliografi și cercetători. Fișele ar trebui să evidențieze numai **frecvența cărții** în teritoriu, frecvența care atestă o anumită stare culturală și artistică. Sub aceste date, ni se pare că informațiile referitoare la „limbă, caractere, tiraj, material, accesorii, ornamente etc.” nu fac decît să încareze materialul bibliografic, deja cunoscut și cercetat de către marii specialiști. Informațiile ar trebui să evidențieze în mod deosebit circulația cărții în teritoriu, starea ei.

Este evident că cercetările bibliografice amănunțite duc la apariția unor cataloage de carte veche și rară, așa cum au făcut Biblioteca centrală universitară din București, Biblioteca centrală universitară din Iași, Biblioteca județeană „Astra” Sibiu ș.a. De cele mai multe ori, aceste instrumente de informare au intrat în circuitul cultural național și internațional.

În condițiile bibliotecii noastre — și credem că nu sîntem singurii — întocmirea fișelor analitice a întîmpinat greutăți. Pe de o parte, legate de formalistica încărcată. Pe de alta, de inexistența unui cadru specializat. De ani de zile ne străduim să-l formăm, dar fără succes. Cauzele sînt diverse, unele intrînd în competența noastră, altele depinzînd de factori din afara instituției noastre. Din păcate, nici manifestările bibliofile organizate în ultima vreme — la Arad și la Tg.-Mureș — nu au fost, după părerea noastră, popularizate corespunzător. Altfel cum să ne explicăm faptul că biblioteca noastră nu a fost invitată nici la aceste reuniuni, nici la cea de acum cîțiva ani, de la Sibiu unde a fost pusă în dezbatere munca de cercetare a colecțiilor de carte veche și rară?!

În ceea ce privește punerea în valoare a acestor colecții, biblioteca noastră a scos (în anii 1972 și 1974) două fascicule din seria **Manuscrise și cărți rare existente în colecțiile Bibliotecii „Gh. Asachi”** din secolele XVI și XVII. Fascicula nr. 3, care se referă a secolul XVIII, se află în manuscris.

LIVIU MOSCOVICI

Optimizarea condițiilor de depozitare și conservare — o necesitate stringentă

Nu numai Legea ocrotirii patrimoniului cultural național — care prevede expres obligația asigurării protecției și securității bunurilor din patrimoniul cultural național, a asigurării de spații salubre, a microclimatului corespunzător, prevenirii factorilor de biodeteriorare, combaterii elementelor de poluare, a asigurării pazei stricte și a securității depline, a restaurării bunurilor, a luării de măsuri pentru prevenirea distrugerii bunurilor — dar și regulile biblioteconomice cele mai generale recomandă condiții deosebite de păstrare și conservare a colecțiilor speciale. Sub incidența acestor prevederi intră și bunurile bibliofile care fac parte (sau sînt susceptibile de a face parte) din patrimoniul cultural național, în fapt parte componentă, de mare valoare, a colecțiilor de carte veche, a fondului documentar. Poate tocmai amintînd aceste două prevederi, apare cu atît mai nefiresc — și cu nota respectivă de gravitate — faptul că există încă colecții valoroase de cărți vechi, rare și prețioase aflate și astăzi „în suferință”. Dublă, chiar. Pe de o parte, aceea a lipsei de spațiu necesar depozitării optime, pe de alta, aceea a degradării fizice propriu-zise (din cauza conservării deficitare, a lipsei tratamentului necesar pentru combaterea factorilor dăunători, a bolilor etc.).

Aflate de mai multă vreme în astfel de situații, calificate, în bilanțurile oficiale, fie ca dificile, fie ca întîmpinînd greutăți mari, colecțiile de carte veche din bibliotecile ca județele Satu-Mare, Arad și Maramureș și municipala Sighetu-Marmației (județul Maramureș) ne-au atras atenția în mod deosebit prin perpetuarea condițiilor improprii în decursul mai multor ani (cazul bibliotecilor din Satu-Mare și Sighetu Marmației), ca și prin faptul că există totuși posibilități de redresare (cazurile Arad și Baia-Mare). Un raid-anchetă efectuat în cele 4 biblioteci amintite a scos în evidență problemele cu care se confruntă de ani de zile asigurarea de condiții optime pentru depozitarea și conservarea colecțiilor speciale de carte veche, ca și rezultatele bune care — e drept, după mulți ani, cu eforturi și insistențe deosebite — au

putut să ducă la îmbunătățirea situației.

Așa cum aminteam, bibliotecile județene Arad și Maramureș au reușit să se smulgă din grupa celor marcate de vitregia unor condiții. La Arad, de pildă, după mulți ani de depozitare improprie, în încăperi complet neadecvate, aflate în diverse localuri cu alte destinații, cele aproape 20 000 de volume de carte veche (din care 19 656 de volume de carte rară și prețioasă străină, apărută pînă la 1800) și-au găsit începînd din acest an locul potrivit, în noul sediu al bibliotecii județene. Astăzi, alături de cele 20 de incunabile păstrate și pînă acum în condiții deosebite, atît de securitate cit și de conservare, întregul fond de carte veche se află depozitat în două mari încăperi cu microclimat corespunzător, bine aerisite, uscate. În aceste condiții, cele două biblioteci care au în grijă această valoroasă parte a colecțiilor de publicații ale bibliotecii arădene vor putea, cu mai multă ușurință, să înglobeze fondului și cele cîteva zeci de volume aflate încă, după condițiile neigienice de pînă acum, în stare de degradare fizică, acțiune însă ce va trebui sprijinită, potrivit apelului bibliotecii, de către laboratorul de igienă al Bibliotecii centrale de stat, ca și de organele specializate din județ. (Pînă acum, doar promisiuni...) De asemenea, optimizarea condițiilor de depozitare și conservare a acestui fond va oferi totodată posibilitatea de a se realiza în timp rezonabil evidența acelei părți care constituie carte de patrimoniu.

Biblioteca județeană Maramureș posedă, cantitativ, o colecție restrînsă de carte veche (cărți din patrimoniul național în număr de 51 de volume), care totuși a trebuit, după ani de dispensare și conservare necorespunzătoare datorită stării nepropice a întregului local al bibliotecii, să fie organizată unitar, depozitată corespunzător în cele 3 încăperi puse astăzi la dispoziție. Păstrarea colecției de cărți de patrimoniu într-un dulap închis, controlul periodic al stării de conservare a acestora, ca și acțiunea continuă de restaurare, de conservare și prelucrare a celeilalte părți a fondului docu-

mentar sînt tot alțiia factori care trag din caracterizarea condițiilor a-tributul „necorespunzătoare“. Lucru care, din păcate, nu poate fi spus încă, deși este stringent necesar, în legătură cu Satu-Mare și Sighetu-Marmației.

Datele concrete sînt, desigur, diferite, fapt însă ce nu ne-ar îndreptăți să nu vedem și aici necesitatea redresării, a îmbunătățirii radicale a situației. La Satu-Mare, fondul tradițional este mult mai mare (circa 80 000 de volume), la fel și numărul cărților care fac parte sau sînt susceptibile de a face parte din patrimoniul cultural național — 3 003 volume sau mai multe (poate 5 000). Ar putea mira această imprecizie, cu diferență foarte mare, dar în condițiile concrete în care încă se află fondul sătmărean nu este nici o nelămurire. Deși între starea necorespunzătoare de depozitare a acestui fond din anii din urmă, devenită atunci notorie, și starea lui actuală există o mare deosebire, în sensul unor ameliorări sensibile a condițiilor, lotuși fondul se află în condiții care cu mare greutate permit nu mai departe înregistrarea lui și clarificarea situației de inventar. Este adevărat că deși fizic cele 80 000 de volume se află acum toate la un loc, în 3 încăperi-depozit ale bibliotecii județene (spațiu însă nici pe departe suficient), evidența lor individuală, clarificarea deci și punerea de acord a realului cu scrierile se realizează greu, mai ales că nu s-a găsit încă soluția pentru a se mări numărul cadrelor afectate acestei operații (în prezent, un singur cadru). Problemele mari ale nerezolvării încă a situației constau, pe de o parte, în volumul mare de muncă necesară clarificării asupra numărului și evidenței fondului, provenit din mai multe surse, iar pe de altă parte, starea gravă, de îmbolnăvire a unei părți importante a fondului, stare datorată condițiilor foarte vitrege ale depozitării din ultimii ani (în mai multe părți, toate localuri sau încăperi improprii) și care astăzi, perpetuată într-o măsură datorită și condițiilor încă necorespunzătoare din biblioteca județeană, împiedică apropierea de aceste cărți, lucrul cu ele fiind periculos atît pentru sănătatea bibliotecarilor, cit și pentru celelalte cărți, prin posibilitatea contaminării.

Apelurile repetate ale Bibliotecii județene Satu-Mare din ultima vreme, adresate specialiștilor în igiena cărții, atît de la Biblioteca centrală de stat, cit și pe plan local, de la organisme de resort, au rămas fără un răspuns concret, fără o intervenție sau un ajutor eficient. La data vizitei noastre, se spera într-un ajutor colegial din partea specialiștilor de la Biblioteca documentară Teleki, pentru tratarea cărților cu substanțe care să oprească degradarea fizică a acestora. Situația gravă a fondului sătmărean, adusă la cunoștința organelor de decizie ale județului, pare a se afla într-un cerc vicios din care, datorită necesității urgente a rezolvării problemelor pe care le ridică, va putea ieși doar cu intervenția energetică, responsabilă în care sîntem sigur că se vor transforma în timp util promisiunile organelor județene.

Nu aceeași încredere ne-o putem exprima după vizitarea Bibliotecii municipale Sighetu-Marmației unde, din discuția avută cu secretarul organizației de partid, bibliotecara Maria Pop, soluțiile propuse pentru îmbunătățirea condițiilor de depozitare a fondului tradițional par a nu fi dintre cele optime. De pildă, una dintre acestea, aparent mai bună, este cea a mutării fondului din localul bibliotecii (de fapt două camere în localul Casei de cultură) la Casa memorială „Dr. Mihaly de Apșa“. Nu se are în vedere însă faptul foarte important că localul acestei case memoriale nu oferă minimul de condiții de securitate prevăzute ca obligatorii de însăși Legea ocrotirii patrimoniului cultural național, menționînd cu acest prilej că între cele cîteva mii de cărți alcătuiind fondul documentar se află 350 de volume carte de patrimoniu. Mai degrabă ne-am permite să apreciem o soluție propusă de Biblioteca județeană Maramureș, care se oferă să sprijine biblioteca din Sighet prin asigurarea cadrului de specialitate necesar, prin organizarea fondului documentar al bibliotecii sighetene ca secție de colecții speciale filială a bibliotecii județene. Soluția și propunerea ni se par viabile și valoroase țintind seama de faptul că, indi-

ferent de succesul obținerii unui spațiu adecvat ca mărime în localul Casei de cultură, organizarea, realizarea evidenței, îmbogățirea și valorificarea fondului respectiv nu depind doar de spațiu, factorii cadru de specialitate și resurse materiale fiind de cele mai multe ori cheia multor rezultate bune. Și de fapt, ne amintim, acești doi factori, alături de factorul spațiu, au lipsit dintotdeauna și lipsesc și azi la Sighetu-Marmației.

Abordarea aspectului condițiilor de depozitare, păstrare și prelucrare a fondului de carte de patrimoniu și, în general, de carte veche, în situația unui raid în cele 4 biblioteci, este departe de a fi epuizat datele de referință ale problemei. Luînd în discuție cazuri oarecum cunoscute și discutate și cu alte prilejuri, s-au detașat, cu valențe de generalizare, o seamă de idei ce trebuie să preocupe permanent colectivele de bibliotecari în grija cărora se află astfel de valori. Printre ele reține atenția mai întii-aceea cu privire la diversitatea problemelor concrete cu care se confruntă această parte a muncii bibliotecare, specificul și particularitățile fiecărei situații trebuind să stea întotdeauna la loc de frunte în fundamentarea și alegerea soluțiilor celor mai eficiente. Nu de mai mică însemnătate ni se relevă a fi și necesitatea continuității acțiunii de transpunere în viață a cerinței asigurării de condiții optime. Privită, dincolo de obligația legală, ca datorie a instituțiilor și colectivelor bibliotecare, sarcina asigurării de condiții optime de depozitare și conservare se cere onorată ca datorie patriotică de toți factorii implicați, ca o datorie a noastră a tuturor față de valorile spirituale ce le moștenim, astfel că bibliotecarii vor trebui să insiste mai mult în obținerea sprijinului necesar atît din colaborarea cu ceilalți factori instituționali, cit și cu toți cei cărora bibliotecile și colecțiile lor se adresează și le aparțin.

Restanțele anului 1982 – în cifre și fapte

Ritmul de prelucrare a fondului de carte de patrimoniu – aflat în bibliotecile județene Arad, Bistrița-Năsăud, Mureș, Satu-Mare, cele orășenești din Sighișoara, Sighetu-Marmației și Odorheiu-Secuiesc și în Biblioteca centrală de stat – realizat până acum conduce spre un termen de încheiere a acestei operații în cursul anului viitor. Luând în considerare ca elemente comparabile numărul de unități de carte de patrimoniu (românească și străină), cel al bibliotecarilor care se ocupă efectiv de prelucrarea acestor fonduri și numărul de fișe realizate (după datele furnizate la sfârșitul anului 1980), ne întrebăm dacă acest termen, ori cum depășit, va putea fi respectat de către bibliotecă. Și când anume: la începutul sau la sfârșitul lui 1982?

Un fapt evident: cu excepția Bibliotecii județene Bistrița-Năsăud și a Bibliotecii orășenești Sighetu-Marmației (cu fonduri mici de patrimoniu și fără un cadru specializat afectat acestui compartiment), celelalte șase biblioteci au fonduri cu mult mai mari decât cele ale unităților care au terminat această acțiune, adică majoritatea, iar numărul lucrătorilor (cu excepția Bibliotecii centrale de stat și a Bibliotecii județene Mureș) se oprește la cifra 1. La Tirgu-Mureș și la Arad au fost luate, în ultima vreme, măsuri de întărire a acestui compartiment. La celelalte, situația a rămas aceeași. În atare condiții, numărul de volume ce a revenit pentru prelucrare unui bibliotecar a fost, în medie, următorul: 5 060 – Biblioteca județeană Mureș, 3 785 – Biblioteca orășenească Odorheiu-Secuiesc, 3 003 – Biblioteca județeană Satu-Mare, 2 896 – Biblioteca centrală de stat, 1 835 – Biblioteca orășenească Sighișoara, 1 702 – Biblioteca județeană Arad.

În funcție de acest număr, dar și de alte cauze pe care le apreciem că țin de modul în care unitățile respective au știut să-și organizeze munca, procentul de realizare a fișelor este următorul (tot după datele furnizate la sfârșitul anului trecut): Biblioteca județeană

Mureș – 16 la sută, Biblioteca orășenească Odorheiu-Secuiesc – 18 la sută, Biblioteca județeană Satu-Mare – 36 la sută, Biblioteca centrală de stat – 28 la sută, Biblioteca orășenească Sighișoara – 36 la sută, Biblioteca județeană Arad – 1 la sută (!), Biblioteca județeană Bistrița-Năsăud – 3 la sută, Biblioteca orășenească Sighetu-Marmației – 0 la sută. Sigur că greutățile provocate de mutarea într-un nou sediu – în cazul Bibliotecii județene Arad – au grevât activitatea acesteia pe o întindere mai mare de timp. Dar, acțiunile fiind în vedere că fondul de carte veche a fost așezat în condiții adecvate și compartimentul respectiv a fost întărit cu încă un cadru și șanse serioase de recuperare a întâzierilor. Rămân deschise situațiile celorlalte biblioteci menționate (la Tirgu-Mureș, între timp, au fost afectați sectorului respectiv încă doi bibliotecari, inclusiv a celor de la Bistrița și Sighetu-Marmației unde nu există încă un cadru pentru această muncă).

Este, în primul rând, o problemă internă a fiecărei biblioteci. Respectarea normelor actuale privind numărul de fișe ce trebuie realizate lunar (între 120 și 190 per persoană) ar duce la terminarea acestei operații în cursul acestui an la bibliotecile județene Arad și Mureș (pentru cartea străină oprindu-se în jurul anului 1711) și la Biblioteca centrală de stat. Pentru celelalte unități menționate, această acțiune ar putea fi terminată în prima jumătate a anului viitor. Întărirea temporară a compartimentului respectiv cu cadre de specialitate și, de ce să nu recunoaștem, punerea pe prim plan a lui „se poate” înaintea lui „e greu” ar duce la creșterea randamentului acestei activități.

Nimeni nu spune că este o acțiune ușoară, dar încheierea ei într-un interval de timp cit mai scurt ar reprezenta realmente un câștig pentru cultura noastră.

În loc de concluzii

Din multitudinea problemelor ridicate, în intervențiile scrise ale bibliotecarilor și în discuțiile purtate cu aceștia, citeva se impun atât prin frecvența cu care au fost menționate, cât și prin reala lor acuitate.

Stadiul actual de evidență și prelucrare a fondurilor de patrimoniu, de cercetare și valorificare a acestuia în bibliotecile județene face să pară cu atât mai nefirească lipsa unor instrumente de tipul celor semnalate. Și anume: cataloage colective, bibliografii specifice domeniului, cataloage pentru colecțiile de stampe și litografii (Biblioteca județeană „V.A. Urechia” din Galați face și o propunere privind modalitatea de realizare a acestuia), o bibliografie anuală a cărții din patrimoniul cultural național. Absența unor asemenea instrumente creează greutăți chiar în activitatea curentă de descriere a unor valori de patrimoniu. Printre altele, situația relevantă de către Biblioteca județeană „V.A. Urechia” privind greutățile ivite în menționarea gravurilor din cărțile vechi românești datorate lipsei unui instrument de referință pentru identificarea lor.

Neajunsurile create de această situație sînt însoțite și de lipsa de unitate a tehnicilor de înregistrare și de descriere analitică, de nearmonizarea lor cu normele internaționale. Există propuneri privind organizarea unei consfățuiri la care să fie clarificate problemele ridicate de elementele conținute de fișa analitică. Și nu numai de aceasta.

Se semnaleză totodată necesitatea stabilirii unui program național de durată medie de cercetare domeniului, în care, printr-o largă consultare, să fie nominalizate prioritățile. De asemenea, folosirea mai largă și mai eficientă a schimburilor de experiență pentru clarificarea, în prezența specialiștilor în domeniu, a diverselor probleme nesoluționate până în prezent. Aceasta ar fi în același timp și o formă de perfecționare profesională, pe care bibliotecarii din compartimentele respective o așteaptă de multă vreme.

Rămîne ca o problemă acută rezolvarea urgentă a cerințelor de spațiu, de depozitare și de conservare a colecțiilor aflate în unele biblioteci. Propunerile de a se amenaja, pe lângă bibliotecile județene cu fonduri de patrimoniu mai mari, laboratoare de igienă a cărții vizează crearea unor condiții prin care să se asigure asistența de specialitate și pentru colecțiile din alte județe.

Bibliotecile municipale și orășenești rol sporit în organizarea și îndrumarea lecturii publice

CZU 027.32

BIBLIOTECILE MUNICIPALE ȘI ORĂȘENEȘTI REALITĂȚI ALE LECTURII PUBLICE

În piramida instituțiilor ce alcătuiesc sistemul de biblioteci slujind lectura publică în țara noastră, bibliotecile municipale și orășenești ocupă o poziție pe care statistica națională o înregistrează sintetic prin următoarele cifre: 185 de unități, cu o dotare ce totalizează 7 600 000 de volume, cu 498 545 de cititori înscrși și peste 8 milioane de volume consultate (în anul 1980).

Raportat la ansamblul bibliotecilor publice din mediul urban (inclusiv municipiile reședință de județ) semnificația acestor date statistice poate fi nuanțată astfel: bibliotecile municipale și orășenești reprezintă 6 la sută; fondul lor de carte însumează 24% din totalul colecțiilor existente; 19% din cititorii persoane fizice înscrși anual sînt înregistrați de acest tip de bibliotecă, iar ponderea cu care participă la volumul total al publicațiilor puse în circulație atinge aproape 26%.

Chiar și simpla enunțare a acestor date probează locul important pe care îl dețin bibliotecile municipale și orășenești în procesul cultural-educativ. În asigurarea nevoilor de lectură, de studiu și de informare ale unor largi părți ale populației.

Ni s-a părut, tocmai de aceea, de un deosebit interes să ne aplecăm mai cu atenție asupra acestui tip de bibliotecă, să detectăm particularitățile, condițiile concrete în care își desfășoară aceste activități.

Am chestionat în acest scop un număr de 100 de unități din toate județele țării, analiza

ce urmează avînd în vedere un număr de 59 de răspunsuri. (Din județele Constanța, Tulcea și Iași nu s-a primit nici un răspuns). Urmărind să oferim o imagine obiectivă asupra potențialului informațional și capacității bibliotecilor publice urbane de a contribui în mod specific la sarcinile educației comuniste, am avut deopotrivă în vedere unități ce funcționează în mari centre urbane de tip municipal și în bibliotecile din mici așezări cu profil agro-industrial.

Avînd în vedere că populația deosebită constituie criteriul normal de bază în ceea ce privește dotarea, asigurarea cu personal etc. și element esențial în calcularea indicilor de activitate, pentru sistematizarea observațiilor am grupat bibliotecile în funcție de numărul locuitorilor în raport de acest factor: 7 unități: între 3 și 8 mii locuitori; 10 unități: 8-12 mii locuitori; 14 unități: 13-16 mii locuitori; 8 unități: 18-21 mii locuitori; 17 unități: 24-39 mii locuitori și 6 unități: 40-58 mii locuitori.

Analiza noastră are în vedere două categorii mari de aspecte. Prima, considerată cea a premiselor activității, cuprinde dotarea, serviciile asigurate, condițiile de funcționare, personalul bibliotecar. Cea de a doua categorie de probleme cea a realizărilor, cuprinde atragerea la lectură, valorificarea colecțiilor, participarea la viața spirituală a localităților.

Premisele

Colecțiile. Bibliotecile investigate se prezintă publicului cititor cu colecții însumînd între 20 de mii de volume (Brezoii) și 100 de mii de volume (Sighișoara). Capacitatea lor de a răspunde nevoilor de lectură, gradul de eficiență al potențialului lor informativ-documentar, măsurabil prin indicele de dotare pe cap de locuitor, sînt diferite, destule unități situîndu-se sub limitele de înzestrare recomandate. Astfel, dintre cele 6 biblioteci deservind populații între 40 și 70 de mii de locuitori, doar cea din Roman atinge un indice de dotare mai mare de 2 vol./loc., cea din Mediaș, deși deținătoare și a unui fond tradițional, abia asigurînd 1,12 vol./loc. Distorsiuni față de media realizată de bibliotecile de acest tip

se înregistrează și în cazul unor biblioteci mai mici: Caracal și Făgăraș — 1,40 vol./loc., Vișeu de Sus — 1,63 vol./loc., Ocna Mureș — 1,84 vol./loc., Bufta — 1,80 vol./loc. Dotarea acestor biblioteci are prea puține șanse să se remedieze în viitorul apropiat în condițiile în care, în unele județe, alocația bugetară pentru achiziții de carte se situează cu mult sub media recomandată; la Vișeu de Sus, de pildă, ea se cifrează la 0,50 lei/loc. În alte locuri, unde din același motiv ritmul de împospătare este destul de lent, dimpotrivă, situația colecțiilor riscă să se degradeze în timp, ca la Orăștie (0,49 lei/loc.) sau la Darabani (0,80 lei/loc.).

În ceea ce privește calitatea colecțiilor, altă cit structură tematică ne-o poate indica, situația se prezintă

destul de nuanțat. Înregistrîndu-se în general o tendință meritorie de reprezentare echilibrată a diferitelor domenii în ansamblul colecțiilor, se evidențiază, prin contrast, și citeva situații anacronice de predominare a literaturii beletristice, cu consecințe asupra însuși profilului bibliotecilor respective. Avem în vedere mai ales bibliotecile din Buhuși, Drăgănești-Olt, Întorsura Buzăului, Zărnești, cu 66 — 73% literatură de acest tip.

Un anume exces de zel duce dimpotrivă la o dezechilibrare a structurii tematice în sens invers. Astfel, la bibliotecile din Sighișoara și Vișeu de Sus ponderea literaturii beletristice e de numai 39%, la cea din urmă, în achizițiile curente, cartea nebeletristică avînd în continuare o pondere de 74%. Foarte precară apare starea cărții pentru copii în bibliotecile cercetate, în 20 dintre unitățile investigate ea reprezentînd în colecții doar între 3 și 8%.

Mai sînt încă destule cazuri în care, avînd pe ansamblu o judicioasă pondere a cărții nebeletristice, literatura științifico-tehnică și agrotehnică nu atinge gradul de reprezentativitate necesar. Am cita dintre bibliotecile aflate în această situație pe cele din Drăgănești-Olt și Slănic-Prahova (4,5%), ca și pe cele din Urziceni, Tg. Lăpuș, Năsăud, Sinnicolaul Mare, Șimleul Silvaniei, Adjud, Filiași, Buhuși, Blaj, Zărnești, Sighișoara, Dej și Mediaș (între 6 și 10%).

Bibliotecile județene, coordonatoare ale proceselor de completare, vor trebui să vegheze în viitor cu mai multă atenție pentru corectarea unor situații ca cele relevate.

Alături de carte, publicațiile periodice se instituie în instrumente de lectură, studiu și informare de o importanță aparte, ele constituindu-se, unde condițiile de spațiu și de funcționare o permit, în colecții reprezentative, ca la Mediaș, Birlad, Gh. Gheorghiu-Dej, Roman, Blaj, Luduș Roșiori etc. În conformitate cu reglementările în vigoare, bibliotecile publice dispun de un număr bine determinat de abonamente la publicațiile periodice din țară, ea și la cele străine. Dacă situația în cadrul lotului investigat diferă totuși în mod sensibil

de la o bibliotecă la alta (între 7 abonamente la Lipova și 49 la Gheorghieni), faptul se datorează unor soluții adoptate pe plan local, unele mai puțin recomandabile — asigurarea unui număr de abonamente pe seama bibliotecarilor, la Făgăraș sau Luduș —, altele puțin sluji de sugestie și altor unități — realizarea unor plusuri de abonamente cu sprijinul Cenuclului literar „G. Călinescu” în municipiul Gh. Gheorghiu — Dej și respectiv cu ajutorul Consiliului local al sindicatelor, la Hațeg.

Unele din bibliotecile cercetate tind, în mod pozitiv, să-și diversifice colecțiile achiziționând discuri, diapozitive și diafilme și chiar, la Luduș sau Roșiori, jocuri pentru copii. La Roman, Tecuci, Birlad, Dej, Gh. Gheorghiu-Dej, Făgăraș, Dorohoi, Buhuși, Mediaș, Rădăuți, Rm. Sărat fondurile de audio-vizuale sînt destul de bogate pentru a asigura servicii complexe publicului interesat; iar la Năsăud, Filiși, Luduș, Gheorghieni, Hirlău, se înregistrează îmbucurătoare începuturi. În alte câteva biblioteci prezența audio-vizualelor în colecții pare mai mult accidentală, acestea putînd cel mult sluji ca materiale ilustrative în diferitele manifestări culturale-educative (Turda, Blaj, Hațeg, Bicz, Găești, Orăștie ș.a.).

Servicii asigurate. În genere, bibliotecile municipale, dar și o seamă de biblioteci orășenești — Reghin, Aleșd, Tg. Neamț, Gheorghieni, Blaj, Urziceni, Rm. Sărat, Vișeu, Caransebeș, Roșiori de Vede, Hirlău, Dorohoi, Tg. Lăpuș și Caracal — realizează accesul la colecții în cadrul unor secții distincte pentru adulți și pentru copii și tineret, asigurînd atît împrumutul la domiciliu, cît și condiții de lectură pe loc. Dezvoltarea colecțiilor speciale a determinat unele biblioteci să-și creeze chiar și săli aparte sau secții pentru valorificarea audio-vizualelor (Birlad, Roman, Tecuci, Mediaș, Gh. Gheorghiu-Dej, Rm. Sărat, Dorohoi, Năsăud, Drăgănești-Olt), a periodicelor (Gh. Gheorghiu-Dej, Lipova), a jucăriilor — Iudoteci (la Roman, Lugoj, Luduș, Roșiori), ca și a fondurilor de referință (Rm. Sărat, Lipova, Șimleul Silvaniei).

La polul opus, se situează un mare număr de biblioteci care practică exclusiv împrumutul în cadrul unei unice secții: Găești, Zărnești, Novaci, Brezoi, Costești, Darabani, Buhuși, Ocna Mureș, Întorsura Buzăului. Principalele cauze ale acestei stări de fapt sînt condițiile precare de spațiu și potențialul uman-profesional scăzut. Tot acestea acționează și în cazul bibliotecilor care practică atît împrumutul, cît și lectura pe loc dar în secții deschise în egală măsură cititorilor de toate vîrstele (între acestea și municipalele din Făgăraș și Mediaș) sau care nu au săli propriu-zise de lectură, ci doar spații improvizate în cadrul depozitelor sau al secțiilor de împrumut

(Adjud, Bicz). Toate aceste biblioteci trebuie să se îngrijească însă de pe acum de constituirea și păstrarea unor fonduri de bază, exceptate împrumutul, pentru a le proteja de degradare prin uzură. Orice bibliotecă orășenească, oricît de mică ar fi, trebuie să se gîndească, în limitele rezonabile și la funcția ei de conservare a celei mai reprezentative părți din producția editorială a anilor noștri în beneficiul generațiilor următoare.

Pentru o mai bună valorificare a literaturii social-politice, în cadrul unor biblioteci au luat ființă cabinete de documentare sau chiar secții de carte politică (Sighișoara, Năsăud, Drăgănești-Olt, Luduș, Hirlău).

O altă tendință meritorie ce trebuie relevată este extinderea teritorială a serviciilor de bibliotecă prin rețele de filiale și puncte de împrumut (Tecuci, Gh. Gheorghiu-Dej, Sighet, Turnu Măgurele, Reghin, Slănic-Prahova, Vișeu, Blaj, Luduș, Rădăuți, Moldova Nouă, Bufta) și diversificarea acestora. Astfel, cu foarte puține excepții, împrumutul interbibliotecar a intrat în practica curentă a bibliotecilor cercetate, după cum cele mai multe asigură și unele servicii bibliografice la cerere și în împlinire. Cîteva biblioteci reușese chiar lucrări bibliografice mai pretentioase — fișiere bibliografice (Tecuci, Stehaia, Hațeg ș.a.), servente de bibliografie locală (Rm. Sărat, Caransebeș), cataloage colective pentru periodice (Gh. Gheorghiu-Dej sau chiar o foaie volantă cu periodicitate lunară „Biblioteca și cititorul” la Turda) sau rubrici bibliografice permanente la stația de radiodifuziune (Bufta).

Localul. Activitatea generală cu publicul, ca și diversificarea serviciilor nu pot fi privite decît în contextul condițiilor concrete în care o bibliotecă își desfășoară activitatea, localul jucînd un rol de o importanță primordială. Există numeroase biblioteci care, prin grija organelor locale de partid și de stat dispun de localuri spațioase, funcționale. Am cita în primul rînd bibliotecile municipale din Roman, Tecuci, Gh-Gheorghiu-Dej, Lugoj, Turda, Mediaș, Sighetu-Marmației, dar și unele dintre orășenești, între care cele din Reghin, Rm. Sărat, Dej, Rădăuți, Năsăud, Aleșd. Dar numeroase alte biblioteci funcționează în condiții precare de spațiu (1—2 încăperi cu suprafețe mici), și am putea cita spre exemplificare pe cele din Novaci, Întorsura Buzăului, Turnu-Măgurele, Adjud, Găești, Zărnești, Brezoi, Stehaia, Făurei, Orăștie.

Personalul. În considerarea activității bibliotecilor cercetate, nu putem face abstracție de faptul că 9 dintre acestea funcționează doar cu un bibliotecar și alte 21 cu doi bibliotecari. Acolo unde ca la Lipova, Moldova Nouă, Sînnicolaul Mare, Darabani sau Sebiș schema mai cuprinde și

posturi de muncitori minutori de carte, care de regulă își depășesc atribuțiile fiind implicați direct în relațiile cu publicul, situația cunoaște unele amendamente, dar nu rămîne mai puțin valabil că, atunci cînd e vorba de biblioteci încadrate doar cu 1—2 bibliotecari, diversificarea serviciilor rămîne doar ca o aspirație, fără posibilități efective de împlinire. E demn de relevat că unele unități ca cele din Bicz, Buhuși, Slănic, Moldova Nouă, Sînnicolaul Mare, Negrești Oas, Tg. Secuiesc, Sebiș, Lipova, Mizil, deși intrunesc celelalte condiții, sînt frîinate în diversificarea serviciilor tocmai de puținătatea forțelor umane. Prin contrast, apare mai greu de explicat, altfel decît printr-o anume rutină, faptul că biblioteci ca cele din Mediaș, Sighet sau Carei, deși dispun de personal și de spațiul necesar, nu realizează cel puțin secții distincte pentru copii.

Realizările

Atragerea la lectură. Forța de atracție a bibliotecilor investigate acționează cu intensități diferite, în funcție de condițiile obiective în care își desfășoară activitatea, dar și influențată de o seamă de factori subiectivi pe care vom încerca să-i surprîndem. Și dacă e firesc ca numărul cititorilor înscriși să poată oscila între 1016 (Drăgănești-Olt) și 7 274 (Roman), decalajele uneori apreciabile între indicii de atragere la lectură înregistrați de biblioteci de mărimi comparabile ar trebui să-i preocupe mai viu pe cei direct implicați în activitatea bibliotecară de acolo. Fenomenul nu are aceeași semnificație la nivelul bibliotecilor foarte mici, aici oricum un anume plafon minim fiind atins și chiar depășit. În schimb, la nivelul bibliotecilor mari și mijlocii nu se înregistrează doar decalaje în ceea ce privește atragerea la lectură (indicii variînd între 7,1 și 18%), ci mai ales o situație, în multe cazuri, sub posibilitățile reale și oricum sub normele acceptate. Am cita în acest sens dintre altele, bibliotecile din Mediaș, Făgăraș, Turda, Roșiori. În cazul bibliotecii din Turnu Măgurele deși indicele de atragere e de numai 7,1% din populație, nu trebuie omise condițiile în care funcționează (o singură încăpere pentru toate serviciile de relații cu publicul și doar doi bibliotecari). Situația trebuie considerată oricum mai nuanțată, pentru că și o bibliotecă ca cea din Roman, cu 7 274 cititori înscriși și un indice de atragere la lectură aparent destul de bun 13% nu atinge cota maximă pe care corpul de bibliotecari ar putea-o realiza, mai ales în condițiile în care biblioteca dispune, cum s-a văzut, de secții distincte pentru copii și adulți (împrumut și sală de lectură) și secție de au

dio-vizuale. Menționând că lista bibliotecilor care se situează, din acest punct de vedere, sub posibilități este mai mare, vom evidenția câteva din unitățile care, cu eforturi sporite, reușesc să înscrie un număr mai mare de cititori decât cel stabilit prin criteriile normative uzuale: Sebiș, Brezoi, Hir-lău, Costești, Darabani, Strehaiia, Ocna Mureș, Tg. Neamț, Moldova Nouă, Orăștie, Caransebeș ș.a.

O tendință meritorie, înregistrată la nivelul celor mai multe dintre bibliotecile investigate, este atragerea în sfera lecturii publice a unor pătriți tot mai largi din rindurile populației active și în primul rând ale clasei muncitoare. Analiza structurii socio-profesionale a cititorilor relevă performanțele în acest sens ale bibliotecilor din Vișeu de Sus, Costești, Hațeg, Întorsura Buzăului, Slănic Prahova, Mizil, Bufta, Zărnești, Brezoi, Carei, Novaci, Buhuși, Sînnicolaul Mare, unde între 30 și 50% dintre cititori sînt din categoria muncitorilor. Pozitivă este și înscrierea printre beneficiarii bibliotecilor a unui număr însemnat de cadre cu pregătire medie și superioară, la bibliotecile din Sebiș, Ocna Mureș, Tg. Secuiesc, Slănic Prahova, Orăștie, Hir-lău, Făurei, Lipova, Strehaiia și Zărnești, aceștia atingând ponderi variind între 19 și 26 la sută.

Apreciind grija pentru asigurarea condițiilor de studiu, lectură și informare ale populației prinse în procesul formativ (elevi și studenți), considerăm totuși că bibliotecile ca cele din Năsăud, Caracal și Sighetul Marmației, unde aceștia reprezintă peste 70% din ansamblul cititorilor, ca și în alte bibliotecile cu ponderi apropiate, ar trebui să facă mai mult pentru a atrage într-o măsură mai mare spre serviciile de bibliotecă și alte categorii de beneficiari din rindul populației active.

Valorificarea colecțiilor. Eficiența unei biblioteci se măsoară de regulă prin numărul de volume puse în circulație, cea mai sintetică expresie a acestuia fiind numărul de volume difuzate pe cap de locuitor. Or, sub acest raport, realizările citorva unități sînt demne de apreciat.

În ceea ce privește bibliotecile ce deserveșc comunități mai mici (sub 12 mii de locuitori) și care realizează, cum s-a văzut, în genere, indici ridicați de atragere la lectură, și numărul de volume difuzate pe cap de locuitor atinge firesc, în cele mai multe cazuri, cote înalte, mergînd pînă la 5 vol./loc. la Năsăud, Strehaiia, Sebiș și Hir-lău și chiar 5,8 vol./loc. la Făurei. Performanțe similare reușesc și cele mai multe unități din categoria imediat următoare și în primul rînd cele din Tg. Neamț, Sînnicolaul Mare, Aleșd sau Adjud. Indici relativ scăzuți de difu-

zare a cărții înregistrează bibliotecile din Drăgănești-Olt, Darabani și Costești (1,8 vol./loc.), dar nu trebuie pierdut din vedere că în fiecare din aceste cazuri, considerînd numărul de volume efectiv difuzate (21 801; 20 375 și respectiv 18 764) se poate aprecia că personalul din unitățile respective (la Drăgănești-Olt — 2, în celelalte unități cite un bibliotecar) își îndeplinește datoria.

Din categoria bibliotecilor care funcționează în orașe mijlocii (13—21 mii locuitori), cu realizări meritorii în genere la acest capitol, űnem să menționăm în primul rînd unitatea din Adjud pentru caracterul echilibrat și corelația normală dintre diferiții indici de activitate luați în considerație în analiza noastră (doi bibliotecari, 80 250 de volume difuzate anual, indice de difuzare a cărții 5,8 vol./loc., procent de atragere 19% și indice de lectură 29 vol.).

Indicele de lectură 34 atins de biblioteca din Roșiori, care o situează din acest punct de vedere deasupra tuturor unităților investigate, este desigur de apreciat, dar în corelație cu indicii de difuzare a cărții pe cap de locuitor (2,5) și implicit cu cel de atragere la lectură (7,5%), devine evident că ea care colectivul bibliotecii amintite trebuie să reflecteze.

Unele evidente distorsii marchează activitatea bibliotecilor de mărime superioară, deservind populații între 44 și 68 de mii de locuitori. Astfel, dacă Biblioteca municipală Roman difuzează peste 182 000 de volume anual, ceea ce reprezintă o medie de 3,2 volume per locuitor, iar Biblioteca municipală Gheorghiu-Dej difuzează în jur de 130 000 de volume, adică o medie de 2,94 volume per locuitor, Biblioteca municipală Lugoj în schimb difuzează doar 75 000 de volume într-un an, realizînd o medie de 1,5 vol./loc., iar Biblioteca municipală Medias, deși difuzează cca 1 000 000 de volume, cantitate impresionantă în sine, realizează o medie de difuzare pe cap de locuitor doar de 1,4 volume, consecință și a slabei dotări (1,12 vol./loc.), cît mai ales a procentajului redus de atragere a populației (7,5%, cum am mai arătat).

O privire de ansamblu asupra circulației colecțiilor în bibliotecile municipale și orășenești cercetate trebuie să rețină, ca pe un indicator de bază al valorificării eficiente a potențialului informativ-documentar și de lectură, și indicii de circulație. Este semnificativ și demn de mai multă atenție faptul că în 18 cazuri acesta coboară sub minimul general admis (1), variînd între 0,5 și 0,6 (la Cehu Silvaniei, Negrești-Oaș, Cristuru Secuiesc și Sighișoara) și 0,9 (în celelalte unități). Se impune în această privință o seamă de măsuri mergînd de la cercetarea

atență a colecțiilor și purificarea acestora de tot ce înseamnă „balast”, concomitent cu menținerea lor în actualitate, la o mai bună evidențiere a fondurilor în cadrul accesului liber la raft și prin instrumentele de informare elaborate și pînă la o intensificare corespunzătoare și nuanțată a propagației cărții. La pol opus se situează Biblioteca municipală Tecuci care realizează un indice de circulație a colecțiilor de 2,8, ca și cele din Gheorghieni (1,8), Hațeg (1,7), Adjud și Caransebeș (1,6), Gheorghe Gheorghiu-Dej și Sighetu-Marmației (1,5).

Analiza structurii pe domenii a ansamblului volumelor difuzate dezvăluie diversificarea intereselor de lectură și de informare ale publicului cititor, ca și preocuparea susținută a colectivelor de bibliotecari pentru punerea echilibrată în circulație a fondurilor deținute. Pot fi menționate pentru reușite în acest sens bibliotecile din Medias, Turda, Lugoj, Dej, Rm. Sărat, Carei, Rădăuți, Orăștie, Tg. Neamț, Mizil, Ocna Mureș, Sînnicolaul Mare, Darabani, Hațeg, Bicaz, Hir-lău, Brezoi, Novaci și Sebiș.

O seamă de alte biblioteci însă, cum ar fi cele din Birlad, Sighetu-Marmației, Caransebeș, Filași, Găești, Adjud, Cehu Silvaniei, par a fi marcate încă de o mai veche condiție a bibliotecilor publice, prin predominanța netă a împrumuturilor din domeniul beletristicii. Reținem în schimb o seamă de performanțe în difuzarea cărții din domeniile social-politice la Roman, Făgăraș, Dej, Rădăuți, Roșiori, Buhuși, Orăștie, Tg. Neamț, Adjud, Mizil, Ocna Mureș, Hațeg, Hir-lău, Brezoi, Novaci, Sebiș, Făurei (între 11,5 și 18%) și a cărții ce reflectă domeniile științei și tehnicii, la bibliotecile din Medias, Turda, Lugoj, Roman, Tecuci, Carei, Buhuși, Vișeu de Sus, Orăștie, Tg. Secuiesc, Tg. Neamț, Mizil, Ocna Mureș, Aleșd, Hațeg, Bicaz, Cristuru-Secuiesc, Hir-lău, Brezoi (între 12 și 26%).

Probleme deosebite ridică, în cadrul complexului proces de educație a tinerii generații, slaba circulație a cărții pentru copii la bibliotecile din Darabani, Filași, Turda, Gheorghieni, Roșiori, unde aceasta deține în ansamblul fondurilor difuzate ponderi minime.

Participarea la viața spirituală a localităților. Mărimea și eficiența informațional-educativă a colecțiilor, numărul cititorilor antrenati la lectură, în primul rînd din rindurile populației active, ale tineretului și femeilor și calitatea servirii lor în conformitate cu imperatiile formării lor multilaterale, diversificarea serviciilor de bibliotecă și apropierea cărții de cititori, dimensiunile și intensitatea lecturii sînt tot atîtea căi de implicare a bibliotecii în vastul program cultural-educativ ce se desfășoară în țara noastră și care constituie de altfel și

principalele criterii de apreciere a participării bibliotecilor la Festivalul național „Cîntarea României”.

Oprindu-ne pe parcursul analizei noastre locmai asupra acestor aspecte, am încercat să revelăm contribuția, poate mai puțin spectaculoasă, dar vastă, pertinentă, ritmică și constantă pe care bibliotecile municipale și orașenești o au la instaurarea unui climat spiritual elevat și stimulator pentru dezvoltarea creativității de masă, pentru împlinirea plenară a personalității umane, în localitățile în care sînt. Chiar și cea mai modestă bibliotecă, cum e cea din Întorsura Buzăului, înregistrează o frecvență anuală a cititorilor de peste 6 mii și difuzează cca 20 de mii de volume. La o medie zilnică de 600 de volume purtătoare de informație tehnico-științifică, de mesaje politico-educative și estetice pe care o bibliotecă ca cea din Roman le diseminează zilnic în rîndul populației, puterea ei de influențare și de penetrație e comparabilă doar cu a cinematografului și a Casei de cultură, depășindu-le adeseori.

Dar dincolo de aceste aspecte, prezența bibliotecilor în viața spirituală a localităților se face simțită și prin alte căi. Printr-o antrenare permanentă și sistematică a potențialului intelectual, bibliotecile municipale și orașenești realizează programe politico-educative și culturale specifice, pentru propaganda cărții și a bibliotecii, pentru îndrumarea și stimularea lecturii cititorilor — expoziții, reuniuni literare de diferite tipuri, întâlniri cu scriitori și oameni de știință, dezbateri, mese rotunde și simpozioane, concursuri literar-științifice etc. Vom reveni într-o analiză ulterioară asupra conținutului acestor programe, asupra orientării tematiche, a numărului și calității acțiunilor cultural-educative ale bibliotecilor cercetate. Acum, ne vom opri doar asupra permanentelor, asupra acelor forme care prin caracterul lor ritmic-sistematic, reușesc să focalizeze interesul constant al publicului cititor.

Cenaclul literar, ca mijloc de cultivare a virtuților creatoare, dar și de educație estetică mai largă, este una din formele ce au aflat în preajma cărții cel mai nimerit cadru. Găzduiesc cenacluri literare bibliotecile din Tg. Lăpuș, Sîmleul Silvaniei, Sînnicolaul Mare, Buftea, Mizil, Rădăuți, Întorsura Buzăului, Darabani, Zărnești, Sebiș, Gheorghieni, Găești, Reghin, Adjud, Dej și Făgăraș. Unele au deja o îndelungată tradiție, ca de pildă „Doina Crișului” din Sebiș, care, fiind din 1964, a impus autori care au deja câteva cărți publicate. Altele s-au afirmat cu vitalitate în ultimii ani, ca de pildă cenaclul din Darabani cu laureatul în faza republicană a Festivalului național „Cîntarea României”. Pe lângă unele biblioteci s-au dezvoltat

atenacluri distincte pentru adulți și pentru copii, ca la Zărnești, de pildă, iar în localitățile cu populație mixtă, pe lângă cenaclul în limba română funcționează și cenacluri în limba maternă a celeilalte comunități naționale ca la Sînnicolaul Mare și la Gheorghieni.

Răspunzind unor cerințe informativ-formative diverse, o seamă de biblioteci găzduiesc și alte activități de microgrup, cum ar fi saloanele literare (Caransebeș), cluburile de lectură (Hirlău) sau cercuri cu diferite profiluri — literare (Aleșd, Tg. Neamț, Cristuru Secuiesc, Întorsura Buzăului, Vișeu), științifice (Brezoi), de etnografie și folclor (Sebiș); filatelice (Filiași), rebusiste (Vișeu), de restaurare de cărți (Rădăuți) etc., etc.

Unele biblioteci sînt susținătoarele unor cicluri tematice de largă audiență, organizate pe cont propriu sau în colaborare cu universitățile cultural-științifice sau cu alți factori educaționali (Caransebeș, Făgăraș, Luduș, Biceaz, Hațeg, Zărnești, Slănic, Aleșd, Lugoj, Roman, Birlad). Valorificîndu-și colecțiile audio-vizuale, cîteva biblioteci au un aport sistematic la educația muzical-estetică a populației, prin audiții muzicale, proiecții de diafilme și

diapozitive, printre acestea numărîndu-se unitățile din Tecuci, Roșiori, Dragănești-Olt, Dorohoi, Năsăud, Sighișoara, Birlad, aceasta din urmă realizînd chiar concerte, cu concursul Conservatorului „George Enescu” din Iași.

În practica curentă a multor biblioteci au intrat, dobîndindu-și o largă audiență în rîndurile publicului, și alte forme, cum ar fi: concursurile literar-științifice (Roșiori, Rm. Sărat, Filași, Slănic, Găești, Sighișoara), expozițiile și saloanele de carte (Hirlău, Sebiș, Năsăud, Cristuru Secuiesc, Aleșd), emisiuni periodice cu caracter informativ-bibliografic sau cultural la stațiile de radioficare (Buftea, Birlad, Făgăraș), „Zilele deschise ale bibliotecii” (Găești, Făgăraș), dezbateri tematiche, consfătuiri cu cititorii și întâlniri cu scriitorii în multe locuri. Și desigur, lista ar putea fi mult extinsă. Dar ceea ce ne-am propus nu este realizarea unui inventar de forme, ci întregirea imaginii de instituție dinamică, activă, implicată complex în viața spirituală a comunității deservite, pe care biblioteca publică de tip municipal și orașenesc o are.

IOANA TĂUTU

CZU 023.05

„PRETUTINDENI LECTURA PUBLICĂ SUB SEMNUL ÎNALTEI CALITĂȚI”

Interviuri cu bibliotecari responsabili ai unor biblioteci municipale și orașenești

Constantin Neagoe

REDACTOR: Pentru cei ce urmăresc sistematic viața bibliotecilor publice din țara noastră din ultimele trei decenii, cînd e vorba de bibliotecă orașenească din Caracal, numele dv., Constantin Neagoe, se asociază aproape obligatoriu. Fiînd direct implicat, care credeți că sînt principalele motive?

CONSTANTIN NEAGOE: Poate că e vorba în primul rînd de numărul însemnat de ani — 23 la număr — în care mi-am legat viața de destinele acestei biblioteci. După o perioadă de pionierat pe lângă o bibliotecă de cîmîn cultural, am fost recrutat la conducerea bibliotecii — pe atunci rațională — din Caracal. Era perioada cînd luau ființă bibliotecile comunale și cînd bibliotecarul șef trebuia să fie și în teren pentru organizarea acestora, și în propria bibliotecă, să desfășoare în același timp și muncă de propagandă, și muncă de bibliotecă, și muncă administrativă. Mă străduiam să le fac pe toate. Cu pasiune. Pasiunea care

mi-a însoțit tot timpul activitatea poate fi considerată un alt motiv. Poate ar mai putea fi luată în considerare și fuga mea de rutină, preocuparea continuă de autodepășire. Dacă în perioada de început mi-am însușit oarecum din mers unele din tainele muncii de bibliotecă, lecturile de interes profesional și studiul s-au înscris în permanență în preocupările mele, din dorința de a îmbunătăți continuu activitatea bibliotecii. Am participat în acest scop la instruirile organizate pe plan central, am urmat la fără frecvență cursurile de 2 ani de la școala de bibliotecari și de la secția de filologie a Institutului pedagogic de 3 ani. Cred că am reușit să devin un bun meseriaș al cărții. Poate și acesta să fie un motiv...

RED.: Privind retrospectiv, în anii pe care i-ați parcurs împreună cu biblioteca din Caracal, care sînt elementele de consecvență, de continuitate, și care sînt elementele de înnoire, de modernizare — în concepție și în practică — ce s-au înregistrat? Practic,

prin ce se deosebește Biblioteca orășenească din Caracal de azi, de cea a anilor '60?

C.N.: În sfertul de veac și mai bine de muncă în slujba difuzării cărții, trebuie să recunosc că am avut și satisfacții, dar și neîmpliniri. Pentru a avea satisfacții a trebuit să perseverez, să nu cedez în fața greutăților, să caut metode noi care să fie acceptate și sprijinite de cei cu care lucrăm, să-mi leg munca de viață, înlăturând cu desăvârșire formalismul. Am pus mare accent pe atragerea la bibliotecă în special a aceluia care aveau efectiv nevoie de ea, preocupare mergând paralel cu sensibilizarea pentru lectură a noi și noi pături de cititori potențiali, cu investigarea unor zone considerate preconcepționate opace la lectură. Faptul că nu m-am mulțumit numai la a împrumuta cartea, ci am căutat să-i fac pe cititori să o înțeleagă, a fost o altă latură a muncii căreia i-am dedicat mult timp, concretizându-se în cercurile de prieteni ai cărții (literatură, popularizare a științei, ateism, istorie, geografie, tehnică, gospodărie...), în cenaclurile organizate direct sau în colaborare cu școlile, cu casa pionierilor, în cele peste 5 000 de activități culturale-educative. Toate acestea au făcut ca de la 1200 de cititori, cîți înregistra biblioteca în anii 1956-1957, să ajungă la aproape 5 000, iar numărul de cărți difuzate să crească de la 12-14 mii la aproape 70 de mii. De la informarea cititorilor care se rezuma la expoziții și liste de noutăți, astăzi biblioteca oferă publicului o imagine completă și complexă asupra colecțiilor și serviciilor asigurate prin cataloagele existente în cadrul fiecărui secții, fișiere tematice, precum și o bibliografie a oamenilor de seamă din județ și o monografie a bibliotecii.

Nu din dorința expresă de „modernizare”, ci de optimizare a serviciilor, de eficientizare a demersului bibliotecar, de fundamentare științifică a activității noastre, în anii din urmă ne-am preocupat tot mai mult de cunoașterea sociologică a mediilor în care acționăm, întreprinzând cercetări la nivel de oraș, în căminele de nefamiliști, în întreprinderi și școli.

RED.: Biblioteca orășenească din Caracal e integrată în mod dinamic atât în rețeaua bibliotecilor din localitate, cât și în sistemul de biblioteci publice ale județului, asumându-și cu responsabilitate sarcini metodice. Cît ține în acest sens de obligațiile legal

statuate și cît de crezul dv. de slujitor al bibliotecii, al lecturii publice?

C.N.: Munca metodică se înscrie ca o latură de bază a activității noastre, toate unitățile din zonă beneficiind de sprijinul Bibliotecii din Caracal. Activitatea metodică s-a concretizat în organizarea de bibliotecă model, bibliotecă pilot și puncte metodice, prin organizarea de întreceri de schimburi de experiență ca și prin contactul sistematic de teren cu fiecare bibliotecă, prilej de ajutor concret pentru actualizarea evidențelor, pentru organizarea colecțiilor, pentru popularizarea cărții. A existat în practica noastră și angajarea în deplasările întreprinse a colectivelor de conducere de la diferitele cercuri de „prieteni ai cărții” pentru desfășurarea de activități model. Zeci de astfel de întâlniri au avut cititorii din comunele Fărcașele, Redea, Devesel, Vlădila, Drăghiceni...

Experimentarea unor metode noi de muncă la bibliotecile comunale, organizarea la o parte din ele a cataloagelor de bibliotecă și popularizarea rezultatelor prin presa locală, prin buletinul bibliotecarului pe care îl realizăm (dactilografiat), prin scrisori metodice și multe altele pe care le-am crezut necesare au fost rodul unei munci fără preget, entuziaste din partea colectivului de bibliotecari dar și a conducătorului lor, care nu s-a vrut doar un specialist, ci și un activist și un animator. M-am străduit întotdeauna și în toate să fiu primul. Și dacă, implicat în toate acțiunile culturale și obștești, alte responsabilități m-au solicitat, niciodată nu m-am lăsat copleșit și nu mi-am neglijat sarcina de bază, aceea de propagandist al cărții.

RED.: Care este drumul pe care doriți ca biblioteca din Caracal să-l străbată în deceniul inaugurat acum? Ce pași îi urați să mai facă?

C.N.: În ceea ce privește munca de viitor a bibliotecii, aș dori, în primul rînd să se bucure de un colectiv unit, cu spirit de echipă, cu aceeași dragoste de muncă, un colectiv de animatori, de activiști și nu de „funcționari”. Este condiția cheie pentru ca biblioteca să fie un adevărat focar de cultură, idee pe care m-am străduit să o slujesc și cu de-a lungul activității mele.

Valentina Vranău

REDATOR: Cunoscută asocierea, pînă la identificare, a numelui dv., stimată Valentina Vranău, cu activitatea de trei decenii împlinite a bibliotecii publice a minunatei așezări de la poalele Rarăului, orașul Cîmpulung-Moldovenesc, aceasta vă obligă. A-nume, la un prim răspuns care să ne ofere posibilitatea de a vă cunoaște mai de aproape.

VALENTINA VRANĂU: Mă recomand, așa cum o fac întotdeauna, cu cea mai sinceră mîndrie: sint bibliotecară și lucrez la Biblioteca orășenească Cîmpulung-Moldovenesc. Este ceea ce mi-am dorit cu toată ardoarea încă de acum treizeci de ani, cînd, în 1951, absolveam cursul special de bibliotecari șefi de bibliotecă regionale și eram repartizată într-o astfel de funcție la Bistrița, la conducerea Bibliotecii regionale Rodna. Și, dealtfel, ceea ce am fost în toate cele trei decenii de activitate, deși o seamă de alte sarcini și funcții — toate pe linia muncii obștești de propagandă — mi-au fost încredințate de-a lungul anilor. Formată la școala muncii entuziaste, activînd, în paralel cu difuzarea cărții pînă în cele mai îndepărtate localități ale județului, în brigăzi cultural-științifice și în formații artistice de amatori, am îndeplinit pe rînd sarcini de propagandistă, de președintă și vicepreședintă a Comitetului raional, apoi orășenească, al femeilor, de deputat în Consiliul popular raional, de președinte al Comitetului orășenească de cultură și educație socialistă, de locuitor al secretarului Comitetului orășenească P.C.R. cu probleme de propagandă; în prezent vicepreședintă a Comitetului orășenească al femeilor, deputată în Consiliul popular orășenească și vicepreședintă al Biroului executiv al Consiliului Frontului Democrației și Unității Socialiste.

RED.: Adevărată vocație de propagandist...

V.V.: Oricum i-am spune, această față și parte a activității mele s-a

însoțit și s-a îngemănat permanent cu principala mea ocupație, aceea de bibliotecară, aceasta din urmă înțeleasă întotdeauna ca muncă de propagandist — al cărții, al cuvintului scris, al ideilor — politice, științifice, economice —, ca și al celor mai frumoase și trainice sentimente — dragostea de patrie, de partid, de popor, dragostea pentru frumos — frumosul estetic și cel cotidian, ușor detectabil în fiecare gest de viață nouă, de construcție socialistă.

RED.: Am putea considera că forma de activitate politico-educativă prin care Biblioteca orașenească Cîmpulung-Moldovenesc se înscrie cu o inițiativă și o prezență particulară în ansamblul muncii de propagandă a cărții politico-ideologice — cabinetul ideologic — se datorește, atât ca organizare în cadrul bibliotecii, cât și ca volum de activitate și nivel al acesteia, îngemănării între cele două categorii de funcții și sarcini amintite?

V.V.: În parte, da. Și aceasta, în sensul că concepția noastră — după care un loc mai propice, cu instrumente mai proprii, ca biblioteca, pentru cabinetul ideologic al orașului, nu poate exista — a putut fi transpusă în viață. S-a dovedit că unirea forțelor pentru un singur obiectiv comun — desfășurarea unei susținute munci politico-educative eficiente și de un înalt nivel — a avut rezultate dintre cele mai bune. S-a creat astfel cadrul cel mai adecvat desfășurării unor forme variate de muncă politico-ideologică, antrenând — la cele trei cursuri — ale învățămîntului de partid, la cursul de ateism științific, la „Școala tînarului comunist”, ca și la celelalte activități conexe („Clubul Femina”, biblioclubul, diverse cercuri și cenacurii literare) — practic toate categoriile socio-profesionale și de vîrstă ale populației orașului. Cîștigurile incontestabile în calitate și permanența activității de propagandă, a muncii politico-ideologice, s-au însoțit, pe de altă parte, cu cîștiguri scontate pentru bibliotecă — noi și noi cititori, modernizarea serviciilor pe baza cerințelor reale și a validării în practică a multor metode și forme de muncă, creșterea prestigiului instituției bibliotecare în viața spirituală a localității. Am verificat, de asemenea, în practică măsura în care anumite activități de propagandă pot și trebuie desfășurate în bibliotecă, iar altele la locul de muncă. Am respins ideea a-priorică a ieșirii oricum și cu orice fel de acțiuni (sau cu toate) în afara sediului, practica arătîndu-ne exact ce

anume trebuie organizat în afară, în condițiile concrete ale muncii la locurile de producție, după ce, prin formele desfășurate în bibliotecă au fost epuizate resursele atragerii la lectură, ale ocupării utile a timpului liber al oamenilor.

RED.: Cu o astfel de concepție asupra organizării muncii de educație prin difuzarea și propaganda cărții, apreciem că locul bibliotecii din Cîmpulung-Moldovenesc în marea întrecere de muncă din cadrul Festivalului național „Cîntarea României” nu poate fi decît unul fruntaș. Ilustrează cifrele rezultatele acest lucru?

V.V.: Dîncolo de cifrele care, comparativ cu alte unități, se ridică la valori bune — 87 935 de volume împrumutate în 1980, din care peste 20 000 de volume din domeniul social-politic și ideologic, 3 660 de cititori înscrși (18,2% din populația orașului), un indice de intensitate a lecturii populației de 4,4 volume împrumutate per locuitor — considerăm că experiența dobîndită în organizarea celei mai pretențioase părți a activității noastre, aceea de propagandă a cărții, aceea a formelor și metodelor muncii de educație multilaterală, reprezintă principala cîștig a instituției noastre, partea de rezistență prin care am căutat să ne marcăm prezența activă în marea întrecere. Avem dobîndit, pentru a-l duce mai departe, a-l amplifica și perfecționa în noua ediție a Festivalului, care a și început, pentru noi, odată cu încheierea celei de a III-a ediții, un întreg arsenal de forme și metode de muncă eficientă, bază reală a unor noi rezultate bune în viitor. De pe această platformă avem posibilitatea de a privi mai larg, de pildă, în direcția participării mai active și cu rezultate mai bune la creșterea calitativă a activității bibliotecare în toată rețeaua județeană a lecturii publice. Este o datorie mai veche a bibliotecilor municipale și orașenești spre care, în etapele următoare, ne vom concentra atenția și pe baza căreia ne vom confrunta rezultatele în următoarea ediție a Festivalului național „Cîntarea României”. Cit despre reușită, credința în succesul muncii bine gândite și efectuate cu pasiune și entuziasm nu ne va părăsi niciodată.

REDACTOR: În sistemul național al bibliotecilor publice, în care, prin funcții legal atribuite și prin forța lucrurilor (tradiții, colecții, personal, condiții de funcționare), bibliotecile județene dețin o poziție privilegiată, dobîndindu-și de cele mai multe ori un binemeritat prestigiu, cîteva biblioteci orașenești s-au impus totuși cu prestanța unei personalități bine definite. Printre acestea, și Biblioteca orașenească Reghin. În ce constă, după opinia dv., Mircea Leon, personalitatea acestei biblioteci?

MIRCEA LEON: Cred că prin felul cum răspunde cerințelor de lectură ale populației, prin calitatea serviciilor ce le oferă și prin rolul ce-l joacă în viața spirituală a unei localități se conturează prestigiul și personalitatea unei biblioteci. Mărimea și bogăția colecțiilor unei biblioteci nu sînt factorii hotărîtori care să impună de la sine personalitatea instituției. La aceasta trebuie să se adauge pasiunea și munca, interesul personalului muncitor, legătura cu factorii educaționali și cu masele de cititori, organizarea și popularizarea fondului de publicații în așa fel încît să satisfacă în totalitate cerințele de lectură, preocupările și pasiunile cititorilor.

Printre-o informare continuă asupra realităților politice, social-economice ale localității undeși desfășoară activitatea prin aplicarea cu consecvență a liniei, partidului și statului nostru în munca de educație, bibliotecile trebuie să-și aducă în măsură și mai mare contribuția la făurirea noii societăți, la ridicarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii. După părerea mea, aceste importante focare de cultură nu trebuie să trăiască izolat, cum se mai întîmplă, ele trebuie să intre, cu specificul muncii lor, în clopotul vieții, al activității de educație, să vină în întîmpinarea cerințelor oamenilor muncii cu un aparat de informare și documentare funcțional, la zi, prin organizarea de acțiuni utile, cu conținut și nivel calitativ de prezentare.

Vorbînd despre personalitatea bibliotecii, ea se impune dela sine, prin muncă, prin felul cum știe să fie utilă și simțită în activitatea oamenilor, prin calitatea muncii ce o desfășoară.

RED.: Cîți ani din viața dv. i-ați legat de destinele acestei biblioteci și care e crezul profesional care v-a însoțit în tot acest răstimp?

M.L.: Pot spune că aproape întreaga mea viață a fost legată de destinul acestei biblioteci. De la întîințare, 1950, și pînă în prezent, mă aflu în fruntea acestei instituții și mă mîndresc cu ceea ce am realizat. Mă gîndesc la primele începuturi, grele, dar pline de satisfacții, cînd, doar cu cîteva cărți, am înghebat o bibliotecă, care,

an de an, s-a dezvoltat ocupându-și un loc bine stabilit în viața spirituală a orașului. Am colindat comunele din zona Reghinului, sprijinind înființarea primelor biblioteci publice din anii socialismului. Ce poate fi mai frumos în viața unui om, când vede cum cresc roadele unei munci de pionierat, când din pomul sădit, se hrănește mulțimea de oameni! Au crescut alături de mine numeroase cadre de bibliotecari, pasionați, muncitori, din care majoritatea au rămas credincioși acestei frumoase îndeletniciri.

Dacă observi încrederea și siguranța cu care oamenii vin să solicite serviciile bibliotecii în rezolvarea multiplelor probleme pe care le pune viața, crezul profesional nu poate fi altul decât slujirea acestor țeluri, contribuția la plămădirea omului nou cu o înaltă cultură.

RED.: Ce poziție ocupă Biblioteca orașenească din Reghin în viața spirituală a localității? Dar în rețeaua județeană de biblioteci?

Prestigiul se câștigă prin muncă, seriozitate și pasiune în tot ceea ce realizezi, prin felul cum te faci folositor localității și oamenilor unde îți desfășori activitatea. Noi credem că — venind la timp și util în sprijinul beneficiarilor noștri, fiind chiar cu un pas înaintea cerințelor lor, urmărind și aplicând creator documentele partidului și statului privind dezvoltarea multilaterală a țării. — am reușit, în cea mai mare parte, să facem din bibliotecă un adevărat factor de răspundere a științei și culturii, de educație multilaterală a maselor.

Rezultatele obținute în acești ani, felul cum am muncit și am organizat activitatea bibliotecii au fost apreciate de nenumărate ori prin distincții, diplome și evidențieri de nivel județean și chiar central. Biblioteca a devenit un centru metodic de primă importanță, organizându-se aici schimburi de experiență, practica bibliotecarilor comunali sau a absolvenților de la școlile postliceale de biblioteconomie.

RED.: De bună seamă, nu o dată în activitatea curentă vă întoarceți la experiență, la învățămintele pe care atipia ani de căutări și împliniri vi le-au prilejuit. Dar viitorul, ce considerați că rezervă Bibliotecii orașenești din Reghin și cititorilor ei?

M.L.: Mă apropiez de sfârșitul carierei de bibliotecar. În ultimii ani, nu o dată mă gândesc la ce mai pot împărtăși din experiența mea tinerilor colegi, pentru ca buna tradiție și prestigiul acestei instituții să se perpetueze. Cu toate că ne aflăm într-un stadiu avansat, în care meto-

dele moderne și tehnica își cer tot mai mult drepturile, în munca noastră, experiența acumulată de-a lungul anilor rămâne și în prezent de mare folos. Îmbinând tradiționalul cu modernul reușim să fim mereu actuali, să satisfacem cerințele mereu crescânde de lectură și informare ale oamenilor muncii. Avem o bibliotecă bună, cu un aparat de informare și documentare pus la zi, cu un personal de specialitate

interesat și pasionat pentru munca ce o desfășoară.

Doresc ca cei ce-mi vor urma să continue bunele tradiții ale acestei prestigioase instituții, să fim la înălțimea zilelor noastre, părtași prin ceea ce facem la edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate din patria noastră.

CZU 027.52

BIBLIOTECA MUNICIPALĂ — SEDIUL VIEȚII SPIRITUALE

Biblioteca din municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej își afirmă de la un an la altul potențele culturalizatoare și educaționale printr-o multitudine de modalități, izvorite din necesitatea stringentă de angajare în complexul proces de formare a omului nou, participant conștient la edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate. Numărând peste 50 de ani de existență, ea și-a căpătat, mai ales în ultimii ani, un binecunoscut prestigiu, fiind în spațiul spiritual local o instituție de referință, gata să satisfacă nevoile de cunoaștere, informare, documentare și delectare ale lectorilor.

Dacă ar fi să evaluăm activitatea bibliotecii prin prisma condițiilor de spațiu, atunci, desigur, ar trebui să recunoaștem că ne aflăm în fața unui caz de excepție. Cu o frecvență anuală de peste 60.000 de cititori, înzestrată cu 82.000 de volume, 1000 de discuri, sute de diafilme, diapositive, benzi magnetice și asigurând o gamă largă de servicii — împrumut pentru copii și adulți, sală de lectură, audiții și proiecții, informare bibliografică, clasificare, catalogare, toate acestea într-un perimetru de numai 182 mp, sint performanțe posibil de atins doar în condițiile unei organizări din cele mai judicioase și după criteriul de eficiență analizate atent.

Trebuie remarcat, în evoluția din ultimii ani, dezideratul urmărit de întregul colectiv al bibliotecii de a ridică activitatea la cote tot mai înalte. Obiectivele și sarcinile propuse în planurile anuale au constituit părți componente ale unui program amplu și de lungă durată de ridicare a calității întregii munci. Pentru aceasta, mai întâi, s-au reformulat principiile selecției de carte, intervenindu-se la forurile în drept pentru majorarea alocațiilor bugetare la achiziții. Sporirea acestora cu peste 30.000 de lei (de la 41.000 lei în 1974 la 74.000 lei în 1980) și-a pus amprenta pe îmbunătățirea structurii fondului de carte

și mai ales pe capacitatea instituției de a face față în bună parte solicitărilor tot mai numeroase și mai diverse de lectură și de informare.

Odată cu interesul pentru îmbunătățirea colecțiilor, s-a trecut la acțiuni diverse și susținute de popularizare a colecțiilor și a serviciilor. Numai în doi ani s-au tipărit 7 tipuri de materiale de propagandă — afișe, fluturași, semne de carte, orare, calendare, pliante — în peste 20.000 de exemplare, difuzate direct în compartimentele care lucrează cu publicul sau afișate în locuri aglomerate.

Dar creșterea numărului de cititori, ca o consecință a îmbunătățirii structurii colecțiilor și intensificării propagandei cărții și a bibliotecii, a impus reorganizarea spațiului existent. S-au făcut amenajări, e adevărat, costisitoare, în interiorul localului și al încăperilor, s-a înlocuit mobilierul voluminos cu altul mai suplă, pînă s-a ajuns la un grad ridicat de folosință și eficiență. Toate acestea au avut în vedere și diversificarea serviciilor, pentru că acum s-au inaugurat sala de audiții și proiecții, sala cataloagelor, a periodicelor, ca și filiala nr. 1.

Creșterea volumului de achiziții, diversificarea serviciilor, afluența tot mai mare de cititori au impus măsuri pentru ridicarea calificării cadrelor și mărirea personalului. Cu sprijinul și înțelegerea forurilor locale și județene colectivul bibliotecii s-a mărit cu un bibliotecar, doi minutori de carte și un muncitor legător. În aceste condiții, a devenit posibilă extinderea și aducerea la zi a cataloagelor (în trimestrul IV al anului trecut s-au primit încă două fișiere), astfel încât să reflecte cât mai fidel colecțiile (carte, periodice, discuri, diafilme, benzi magnetice, publicații locale), să ofere solicitanților informații bibliografice cât mai exacte și cât mai operative.

Paralel cu eforturile pentru îmbunătățirea organizării lecturii și a serviciilor de la sediu, s-au depus eforturi pentru implicarea bibliotecii în conceperea și realizarea actelor de cultură în plan local. Astfel, ea este acum prezentă în programul manifestărilor culturale locale de mare amploare („Zilele culturii călăresceni”, sesiunea de referate și comunicări „Muguri de vis comunist” etc.) și în programele studioului de radioficare, colaborează cu Cabinetul municipal pentru activitatea ideologică și politico-educativă și cu Casa de cultură, cu organizațiile sindicale și formațiile artistice de amatori în pregătirea montajelor literar-muzicale, asigură fondul muzical din programa școlară pentru lecțiile de muzică, pune la dispoziția școlilor patrimoniul său pentru orele de dirigenție, literatură, istorie, organizează la sediu — atît cît permit deocamdată condițiile de spațiu — acțiuni pentru copii și adulți, organizează cu celelalte biblioteci, cu librăriile, expoziții și lansări de cărți.

Bogata sa zestre, calitatea cadrelor, diversitatea serviciilor au ridicat pres-

tigiul bibliotecii municipale nu numai în fața locuitorilor, dar și în fața celorlalți lucrători din bibliotecile tehnice, școlare, sindicale. Ea a devenit treptat centrul metodic al activității bibliotecare din localitate. Acum, pe lângă Biblioteca municipală funcționează comisia muncii cu cartea a Comitetului municipal de cultură și educație socialistă, care asigură conlucrarea între biblioteci și coordonarea muncii. Prin această comisie, începînd cu anul 1978, se întocmește și se multiplică anual catalogul colectiv al publicațiilor periodice din municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej, se centralizează întreaga activitate din domeniul lecturii.

Strădaniile perseverente ale colectivului bibliotecii, creșterea an de an a volumului de activitate situată tot mai mult sub semnul unei noi calități au făcut din biblioteca municipală Gh. Gheorghiu-Dej un sediu al vieții spirituale locale.

Datele comparative de mai jos sînt edificatoare, în ceea ce privește drumul parcurs:

Anul	Volum existente	Volum achizițio- nate	Valoarea achizițiilor în lei	Cărți înscrise	Volum consultate	Frecvența vizitelor
1974	54 715	4 462	41 200	3 178	62 340	30 736
1980	82 161	6 288	74 300	5 539	129 637	61 045

Dincolo de rigiditatea cifrelor, se deslușește interesul crescut al locuitorilor față de lectură, față de cultură, studiu, informare și delectare prin intermediul cărții. Biblioteca noastră le oferă, pe lângă fondul de bază, un fond special în continuă dezvoltare prin achiziții din anticariate, donații și transferuri, care satisface nevoile de studiu ale cercetătorilor și creatorilor locali, ale membrilor societăților culturale, cenaclurilor și cercurilor literar-artistice. Este de ajuns să menționăm că biblioteca dispune, cu sprijinul societății culturale „G. Căli-

nescu”, de 47 de abonamente periodice anuale.

Fără îndoială, în perimetrul cultural și educativ local, Biblioteca municipală se înscrie cu rezultate bune. Știm că în ansamblul activității sale încă sînt zone perfectibile. Dar calitatea profesională a colectivului, pasiunea acestuia pentru muncă, completate în chip fericit de grija permanentă a organelor locale de partid și de stat, sînt o garanție că în cadrul Festivalului național „Cîntarea României” biblioteca noastră se va situa în eșalonul fruntașilor.

Mihai CIOBOTARU

MODERNIZARE. RAȚIONALIZARE

CZU 002 (086.2)
778.14.071/072
605.1:023.1

Microformatele — o nouă dimensiune biblioteconomică (II)

Clasificarea¹

Microformatele se clasifică în funcție de mai mulți factori: 1. Tipul de microformat (dimensiunile microformatului și utilajul microimaginii); 2. Densitatea informației; 3. Polaritatea microimaginii; 4. Proprietăți optice de transfer al microimaginilor.

1. Microformatele pot apărea atît sub formă de **rolfilm** cit și sub forma unor **unități de înregistrare**. Din prima categorie fac parte microfilmele în rulo² (unde prezentarea lineară a microimaginilor poate fi paralelă sau verticală față de lățimea filmului). În cea de-a doua categorie sînt incluse microfisele, microopacele și fisele cu apertură. De regulă, pe o microfisă se înregistrează mai multe rinduri de microimagini, care sînt ordonate bidimensional. Localizarea microimaginii este stabilită prin coordonatele x și y (fig. 1). Uneori se înregistrează chiar mai multe rinduri de imagini supra-puse pe aceeași microfisă (stratul A, B, C etc.). Unitățile de înregistrare în sensul strict al termenului sînt **fisele cu apertură** (fig. 2) care permit înscriserea unui film conținînd pînă la cîteva zeci de microimagini într-o mică deschizătură (fereastră) a fișei perforate marginal. Avantajul acestei fișe constă în regăsirea directă a documentului sau a unei prescurtări a acestuia.

2. Densitatea informației este măsura cantității de informații care în mod potențial poate fi stocată într-un microformat pe o unitate de spațiu. Densitatea informației este direct proporțională cu rata micșorării.

1. Kent, Allen... Op. cit.

2. Tot în această categorie se includ microfilmul în bandă (bandă de film care cuprinde una sau mai multe microcopii și păstrată în stare plată) și microfilmul în foile (foile rectangulară transparentă care cuprinde una sau mai multe microcopii).

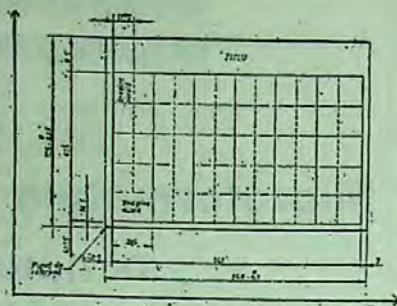

Fig. 7. Microfilme transparente format A6 (STAN 10405-76)

Fig. 2

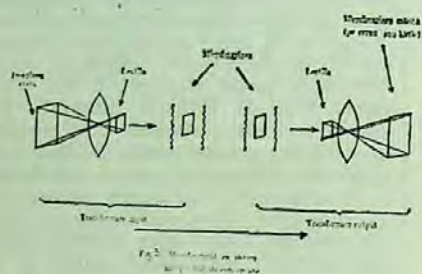

Fig. 3. Microfilmul ca purtător general de informații

3. Imaginile în microformate pot fi pozitive (corespund originalului) și negative (opuse originalului). Pentru microformatele de joasă densitate se recomandă negativul — excesul de spațiu alb (luminos) dăunează ochiului. Dimpotrivă, pentru microformatele a căror rată de reducere este foarte înaltă se recomandă pozitivul, negativul cerind pentru lectură o prea mare cantitate de lumină, dăunătoare peliculei.

4. Proprietățile optice de transfer al microimaginilor sînt determinate de tipul de film utilizat: color sau alb-negru. Cele mai frecvente sînt microformatele alb-negru cu proprietăți de transmitere determinate de tipul de film utilizat (argentic, diazo, vezicular). Numărul redus de microformate

color se explică și prin faptul că acești micropurtători de informații nu pot fi utilizați decît pentru înregistrări de joasă densitate.

Sisteme micrografice

Microformatele reprezintă astăzi un mijloc independent de comunicare, perfect structural, ale cărui componente formează un tot unitar. Integrarea microformatelor în categoria mijloacelor de comunicare presupune existența unui sistem micrografic ca sistem autonom de comunicare. Realizarea acestei autonomii este posibilă datorită celor două transformări asociate cu transferul informației de la sursă la beneficiar (fig. 3): **transformarea input** (intrare) — transformarea optică a imaginii reale a obiectului într-o microimagine (după o anumită scară de reducere) și înregistrarea acesteia pe un film sau material opac; **transformarea output** (ieșire) — modificarea optică a microimaginii la o dimensiune convenabilă, direct lizibilă de un beneficiar uman. În cazul în care avem de-a face cu o înregistrare codificată și de o mare densitate, transformarea acesteia pînă la același nivel al lizibilității directe, indiferent de numărul operațiilor intermediare. Este vorba, în acest caz, de informația stocată sub formă de microfilm pe calculator.

Componentele sistemului de microformate

Un sistem de informație care utilizează microfilmul ca purtător general de informații are următoarele componente:

1. Set al utilajului input — orice informație optică codificată poate deveni un input al sistemului de microformate, fie direct prin microfilmarea documentelor de hirtie (documente grafice de orice tip, inclusiv manuscrise, fotografii etc.), fie indirect prin conversiunea semnalelor electrice ale computerului în imagini directe lizibile pe un ecran.

2. Elementele input-ului (pentru înregistrare și multiplicare): aparatul de microfilmare; materialul de înregistrare foto-sensibil; substanțe chimice pentru dezvoltare; echipament pentru multiplicare.

3. Set al purtătorilor de informații — materialul pe care este înregistrată microimaginea.

4. Mijloace de difuzare — informațiile înregistrate pe microformate sînt difuzate de la furnizor la beneficiar pe diferite căi (prin poștă, mijloace electromagnetice etc.).

5. Accesul la microformate — program tehnic care permite accesul la anumite microimagini de pe anumite microformate, permițînd deopotrivă lizibilitatea acestora.

Elementele acestui program sînt: aparatul pentru lectura microformatelor (existent astăzi într-o largă varietate — de la formatul de buzunar cu selecție manuală, pînă la computer cu selecție automatizată); aparatul pentru lectura microformatelor cu dispozitiv de copiere (beneficiarul utilizează acest dispozitiv în mod obișnuit ca pe orice aparat de lectură, la nevoie însă el poate obține copia lizibilă pe hirtie a unor cadre); dispozitivul de copiere (realizează numai copii lizibile ale microformatelor).

Cerințele sistemelor micrografice

Sistemele micrografice oferă mijloacele pentru transmiterea și regăsirea informației stocate pe microformatul primit ca purtător general de informații.

Un sistem micrografic trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a. să contribuie la transmiterea informației stocate pe microformat de la sursă (locul unde se află documentul original, de regulă biblioteca) la beneficiar;

b. să dispună de utilajul pentru regăsirea economică a informației stocate. În acest sens va fi pusă la punct o indexare satisfăcătoare care să permită găsirea unei informații anume existente într-un cadru anume. Trebuie precizat că transferul informației nu presupune neapărat identitatea imaginii de pe ecran cu documentul original, ci doar reproducerea elementelor purtătoare de informații ale originalului. (Astfel, în cazul multor microformate, display-ul — dispozitivul de afișare — este negativul originalului și poate avea mărimi diferite comparativ cu documentul original).

Tehnologia micrografică

Sistemele micrografice utilizează o largă varietate de tehnologii. La baza tuturor acestor tehnologii stă tehnica fotografică, supusă însă numeroaselor influențe electronice, îndeosebi după impactul microformat — computer*.

Un sistem micrografic utilizează numeroase tehnologii în funcție de natura operației executate: pentru producția subsistemelor — tehnologia optică și fotografică, ingineria industrială (mai ales pentru realizarea în serie a duplicatelor), tehnologia electronică și electrostatică (automatizarea microfilmării în cadrul procedurii COM); pentru distribuirea și transportul subsistemelor (stocarea și regăsirea automată) — tehnologia mecanică, tehnologia electronică și electrooptică, control automat; pentru subsistemele de afișare (display) — tehnologia optică, tehnologia electronică și electrooptică (legătura cu calculatoarele), tehnologia reprografică (apa-

* Relația microformat — computer va fi analizată într-o rubrică separată.

Fig. 4. Microformarea: proces de producție

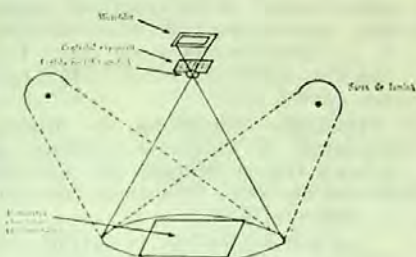

Fig. 5. Microfilmarea (camera)

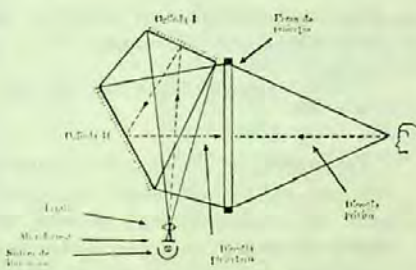

Fig. 6. Aparat de citire a filmului

rate de citit cu dispozitive de copiere; dispozitive de copiere).

Producția de microformate plecând de la documentele grafice

Producția de microformate, cu cîteva mici excepții, are ca bază documentele scrise pe hirtie. Fluxul tehnologic începe printr-o așa-zisă „pregătire fizică” a documentelor care sînt supuse microfîlării (este analizată calitatea hirtiei, a tipăriturii etc.). Documentele sînt apoi aranjate pentru o microfilmare secvențială (fig. 4). În principiu, pentru microfilmare sînt necesare o cameră de luat vederi, un film și o sursă puternică de lumină (fig. 5). Camera de luat vederi este echipată în funcție de rata de micșorare: cu cît aceasta este mai mică cu atît instalația optică este mai perfecționată. Înainte de a se începe activitatea de microfilmare se face o verificare minuțioasă a întregului echipament folosit.

Marile centre pentru producția de microformate folosesc astăzi pe scară largă instalații pentru multiplicarea produselor micrografice — activitate deosebit de însemnată în condițiile unui schimb internațional activ al acestor purtători de informații. (În multe din bibliotecile lumii, schimbul de microformate depășește cu mult pe cel de cărți și periodice.)

O problemă care preocupă toate firmele producătoare de microformate este aceea a realizării unei bune calități a microimaginilor. De foarte multe ori în ultimii produse micrografice greu lizibile, ceea ce explică, într-o anumită măsură, reticenta multor oameni față de acești purtători de informații.

Marile firme producătoare de microformate au pus la punct un dispozitiv pentru realizarea de microformate direct de către calculator în cadrul așa-numitului procedeu COM (Computer Output Microform — microformatul ca produs al computerului).

Aparate de lectură

Pentru a putea fi citite cu ochiul liber microimaginile trebuie mărite. Acest proces de redimensionare are loc pe căle optică. Aparatele de lectură (fig. 6) realizează proiecția pe un ecran a imaginilor microformatelor, în timp ce la acelea care dispun și de dispozitive de copiere proiecția poate avea loc și pe o hirtie fotosensibilă în cadrul unui proces succesiv de fixare a imaginilor asemănător activității de tipărire.

O caracteristică generală a aparatelor de lectură privește direcția de proiecție a imaginilor, opusă celei din care provin.

Calitatea aparatelor de citit și de copiat microformate este determinată de următoarele elemente: 1. sistemul optic; 2. sistemul de iluminare; 3. precizia și stabilitatea mecanismului lentilelor — un bun aparat de citit nu cere refixarea clarității imaginilor la schimbarea fiecărui cadru; 4. eficacitatea instalației termodinamice și a sistemului de răcire, ca aparatul să poată fi folosit pe o durată cît mai mare de timp fără a fi afectat nici mecanismul intern de funcționare și nici microformatul; 5. facilități tehnice (ușurința introducerii și minuirii microformatului, protejarea ecranului de lumina directă a mediului ambiant).

Pentru aparatele de lectură cu dispozitiv de copiere, calitatea produselor obținute (copiilor) este în funcție de tipul procedurii de copiere, metoda electrostatică fiind cea mai eficientă. Se va urmări menținerea constantă a acelorași calități a produselor reprografice.

Dr. MIRCEA REGNEALĂ

Modalități de reflectare a legislației în catalogul alfabetic

Legislația reprezintă una din categoriile cele mai importante de publicații din punct de vedere al conținutului, o categorie mult solicitată de cititori.

Pentru o reliefare unitară în catalog, într-o succesiune logică, în vederea unei găsirii rapide, la Biblioteca județeană Dimbovița a fost adoptată descrierea legislației la autor colectiv — **ROMÂNIA**. Această descriere permite stringerea într-un singur loc, sub denumirea colectivității, a acestei categorii de publicații și a edițiilor aceleiași publicații, putînd fi astfel ușor găsite de cititori.

Modalitatea de organizare a materialelor legislative în catalogul alfabetic este următoarea:

ROMÂNIA
REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA
(divizionară mare de mijloc)

CONSTITUȚII (divizionară mare de stînga).

În spatele acestei divizionare sînt intercalate, în ordine invers cronologică, descrierile textelor constituțiilor sub autorul colectiv **ROMÂNIA. CONSTITUȚIE**, urmat de anul adop-

tării. Cota este 342.4(498)

An
De exemplu: **ROMÂNIA. CONSTITUȚIE. 1975.**

Cota 342.4(498)
1975

Proiectele de constituții se descriu ca și textul constituției cu precizarea: **Proiect.**

În cazul comentariilor diferitelor constituții se fac descrieri la autor / titlu uniform de genul **ROMÂNIA. CONSTITUȚIE. 1973 (despre)**, astfel, comentariul unei anumite constituții aflîndu-se așezat imediat după textul acelei constituții.

LEGI ȘI DECRETE (divizionară mare de stînga)

În această rubrică sînt orînduite descrieri, avînd vedeta **ROMÂNIA. LEGI ȘI DECRETE**. Lucrările de-

scrise sub această vedetă formează anumite grupe despărțite prin divizionare în următoarea succesiune:

CODURI (divizionară mică de dreapta).

Fișele se succed în ordinea alfabetică a titlurilor. Exemplu: Codul civil, Codul muncii, Codul penal. Cota este 343(498)

C 60

La indicele de autor se adaugă inițiala denumirii codului. Exemplu:

343(498)

pentru Codul muncii,

C 60 m

343(498)

pentru Codul penal etc.

C 60 p

Comentariile la coduri primesc o descriere complementară la autor/titlu uniform de genul: ROMÂNIA. LEGI ȘI DECRETE. CODUL MUNCI (despre)

CULEGERI DE LEGI ȘI DECRETE (divizionară mică de dreapta)

Întrucât, în fișele tipărite, descrierea principală a acestor materiale este la „Culegere”, în această rubrică se află descrieri complementare ale autorului colectiv ROMÂNIA. LEGI ȘI

DECRETE. Cota este $\frac{34(498)}{C 94. S}$. Acest

S provine de la denumirea colecției („În ajutorul activului sindical”).

Propunere. Având în vedere că aceste publicații intră în aceeași categorie cu celelalte materiale existente în această rubrică, a căror descriere principală este la autor colectiv, sugerăm ca descrierea principală a unei culegeri de legi să se facă la autor colectiv, iar descrierea complementară să fie redactată la titlu.

LEGI VOTATE DE MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ (divizionară mică de dreapta)

Textele de legi se succed în ordine crescândă a numărului legii și în cadrul acestui număr în ordine direct-cronologică a anilor.

Exemplu: Legea nr. 1/1973, Legea nr. 1/1974, Legea nr. 2/1977 etc.

Cota este $\frac{34(498)}{An/nr.}$ de exemplu

34(498)

1973/5, pentru ca în raft legile să fie organizate după ani.

Pe fișă, în subtitlu sau la observații, trebuie făcute neapărat următoarele notații: data adoptării unei legi de către Marea Adunare Națională, data publicării în Buletinul Oficial al Repu-

blicii Socialiste România, eventualele modificări survenite ulterior. De asemenea, trebuie menționată, dacă este cazul, abrogarea unei legi de către o altă lege.

O fișă de trimitere aflată la rubrica ROMÂNIA. MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ va indica cititorului că textul unei anumite legi votate de M.A.N. poate fi găsit la rubrica ROMÂNIA. LEGI ȘI DECRETE Subdivizionara LEGI VOTATE DE M.A.N.

Exemplu: ROMÂNIA. MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ

Legi adoptate

Vezi

în catalogul alfabetic la rubrica: ROMÂNIA. LEGI ȘI DECRETE Subdivizionara: Legi votate de M.A.N.

Proiectul de lege se descrie ca și textul definitiv al legii, urmat de precizarea: **Proiect** și va fi așezat după textul acelei legi.

DECRETE APROBATE DE CONSILIUL DE STAT (divizionară mică de dreapta)

Decretele primesc aceeași cotă și sint ordonate în același fel ca și textele de legi.

Și în cazul decretelor, în nota bibliografică trebuie să figureze data publicării sau eventuale modificări ale aceluia decret.

Pentru a evita confuziile, o fișă de trimitere aflată la rubrica ROMÂNIA. CONSILIUL DE STAT indică găsirea decretelor aprobate de Consiliul de Stat în cadrul rubricii ROMÂNIA. LEGI ȘI DECRETE Subdivizionara DECRETE aprobate de Consiliul de Stat. Exemplu:

ROMÂNIA. CONSILIUL DE STAT decretelor aprobate

vezi

în catalogul alfabetic la rubrica ROMÂNIA. LEGI ȘI DECRETE

Subdivizionara: DECRETE aprobate de Consiliul de Stat

DECRETE PREZIDENȚIALE (divizionară mică de dreapta)

Aici sint intercalate fișele cu descrieri de obicei analitice (cu valoare de fișe principale) ale decretelor aprobate de Președintele Republicii.

O fișă de trimitere aflată la rubrica ROMÂNIA. PREȘEDINTE îndrumă cititorul, pentru a găsi decretelor prezidențiale, la rubrica ROMÂNIA. LEGI ȘI DECRETE. Subdivizionara Decrete prezidențiale.

De exemplu: Decrete prezidențiale
vezi în catalogul alfabetic la rubrica ROMÂNIA. LEGI ȘI DECRETE Subdivizionara Decrete prezidențiale.

La sfârșitul rubricii se află comentariile la legislație pe probleme. Acestea sint descrieri complementare la autorul colectiv ROMÂNIA. LEGI ȘI DECRETE (despre). Descrierile sint așezate în ordinea alfabetică a numelui autorilor și a titlurilor pentru anonime. În cazul în care un comentariu se referă la o anumită lege, fișa comentariului se află imediat după descrierea acelei legi, conform descrierii complementare la autor/titlu uniform de genul ROMÂNIA. LEGI ȘI DECRETE. Legea nr. 5/1977.

Hotărârile Consiliului de Miniștri figurează în catalogul alfabetic la rubrica Organe centrale ale Administrației de Stat în ordinea crescândă a numărului hotărârii.

Ele sint evidențiate în catalog prin redactarea unor fișe analitice cu valoare de fișe principale. Vedeta uniformă este ROMÂNIA. CONSILIUL DE MINIȘTRI.

În cotă la indicele de autor se specifică anul elaborării și numărul hotărârii elaborate. Exemplu:

$\frac{34(498)}{1967/2306}$ pentru Hotărârea nr. 2306 din anul 1967.

Propunere. Având în vedere apropierea care există între aceste trei categorii de publicații: **legi, decrete, hotărâri**, propunem mutarea fișelor analitice pentru aceste publicații de la rubrica ORGANE CENTRALE ALE ADMINISTRAȚIEI DE STAT la rubrica: ROMÂNIA. LEGI ȘI DECRETE.

Vedeta uniformă va fi ROMÂNIA. LEGISLAȚIE.

În acest caz în fața acestei rubrici se va afla o divizionară mare de stînga cu notația LEGISLAȚIE.

O subdivizionară mică de dreapta va separa noua subgrupă **Hotărâri** din cadrul rubricii: LEGISLAȚIE

Propunerile referitoare la alegerea vedetei uniforme și organizării materialelor cu caracter legislativ în cadrul rubricii LEGISLAȚIE urmăresc să contribuie la alegerea celor mai corespunzătoare modalități de reflectare în catalogul alfabetic, în vederea unei dezvăluiri logice, ușoare și rapide a acestor documente.

Mihaela CRISTEA
Biblioteca Județeană Dimbovița

Csasa 6 (continuare)

INDUSTRIE MINIERĂ		
622	Starea minereurilor, mineralelor, rocilor	.235
622-1	Zăcămintele în stare naturală	.236
-11	Rocă sterilă sau gangă. Filon propriu-zis.	
	Falie orizontală, diagonală, verticală	622.24
-12	Minereu în stare brută (în bloc)	.24.05
-13	Minereu sfărâmat sau tăiat	
-14	Sortare mecanică	.06
-15	Concentrat. În stare pură	.08
-16	Calitate și mărime medie	
-17	Deșeuri și reziduuri	622.241
-18	Tratare la temperaturi înalte	
622.01	Teorie generală. Geofizică minieră. Inginerie minieră	622.242
.012	Întreprinderi miniere	.243
.013	Probleme tehnico-economice legate de explorarea, forajul și exploatarea minieră. Rezerve. Înregistrarea resurselor minerale.	
.014	Plan de ansamblu (global). Sistemul minier, programul etc.	.245
.015	Exploatarea la zi	
.016	Exploatarea în subteran	.248
.02	Proprietăți fizice ale rocilor	
	Consistență. Stabilitate. Duritate. Rezistență.	622.25
.026	Extragere. Prelucrabilitate	
.027	Tratare. Susceptibilitate la sfărâmare, slefuire	622.26
.03	Caracterele geologice ale depozitelor	
.031	Zăcămintele (depozite) sau filoane stratificate. Măsurarea filonului. Filoane simple	622.27
.032	Zăcămintele filoniere	.271
.033	Zăcămintele cu formațiuni neregulate	
.036	Îngrămădiri puțin compacte. Măse neroloase, uscate sau umede	
.037	Zăcămintele aluvionare	
.06	Procese tehnologice miniere	
	Săpare. Tăiere (havaaj). Rupere. Extracție. Încărcare. Corhănire. Transport.	622.28
622.1	Topografie minieră. Prospectări miniere	
	→ 551.24; 553; 622.83; 624.134	.273
.12	Explorări superficiale	
.14	Explorări în profunzime	.274
	Măsurarea limitelor minereurilor	
.142	Explorarea în subteran cu ajutorul puțurilor, galeriilor și secțiunilor transversale. Geometrizarea depozitelor. Geologie minieră aplicată	.275
.143	Foraj pentru prospectare	.276
622.2	Operațiuni miniere	.277
.21	Solicitări și concensiuni miniere	.278
.22	Descoperțarea unui zăcămint. Lucrări de deschidere	.279
.23	Excavații miniere. Tăiere. Perforarea rocilor. Împușcare	622.28
.01	Teoria generală a tăierii rocilor	
.05	Unelte și mașini	622.3
	Sape. Prăjine. Pluguri. Brațe de tăiere. Tambure. Discuri. Garnituri. Dispozitive de alimentare	.32
.231	Abataj manual. Săpături. Excavații	
.232	Excavații mecanice și hidraulice. Mașini de tăiat și încărcat. Combine cu funcționare neîntreruptă. Mașini care folosesc jetul de apă.	.33
.233	Forare prin împușcare	
	→ 622.243	.34
.234	Procedee diverse de abataj: prin joc, prin congelare, chimice, prin apă, sub presiune, prin aer comprimat	
	Împușcare prin explozivi minieri	
	Metode și mijloace pentru ruperea rocii	
	Metode fizice și termice, hidraulice, prin explozii, electrice	
	Forare. Tehnica și tehnologia forării	
	550.822; 622.02; 622.143	
	Utilaj pentru foraj. Scule pentru foraj.	
	Dispozitive pentru transmiterea mișcării	
	Pregătire. Preparare și purificare	
	Valoarea tehnico-economică a forării. Regimul forării. Arta forării.	
	Caracteristicile găurii de sondă: diametrul, adâncimea, deviere, profilul găurii de sondă	
	Instalații de foraj. Turle pentru sonde	
	Sisteme de foraj. Metode de foraj	
	Foraj uscat, prin injectare, direcțional, dirijat, cu diamant, prin percuție, rotativ	
	Amenajarea și terminarea găurii de sondă	
	Tabaj. Perforare, izolarea straturilor. Cimentare. Închidere a sondei în timpul forajului	
	Accidente în lucrările de foraj	
	Mijloace de prevenire și reparare. Perturbații sau deranjamente în timpul operațiilor de sondare. Anomalii pe traseu	
	Puțuri	
	Săpături în general. Metode speciale de săpare. Dimensiunea, adâncimea și echiparea puțurilor.	
	Galerii de mină. Înaintări	
	→ 622.281; 624.19	
	Metode de exploatare	
	Exploatarea la suprafață. Exploatarea la zi	
	Lucrări pentru zăcămintele aluvionare.	
	Metode de spălare. Cliving. Excavare.	
	Lucrări de dezvelire. Exploatarea sub apă. Exploatarea hidraulică. Exploatarea prin galerii.	
	Exploatarea subterană în general	
	Exploatarea superficiale. Exploatarea la profunzime medie și la mare profunzime.	
	Exploatarea zăcămintelor orizontale sau ușor înclinate	
	Exploatarea zăcămintelor verticale sau foarte înclinate.	
	Sisteme miniere mixte	
	Exploatarea zăcămintelor de petrol	
	Extracția mineralelor prin dizolvare	
	Gazificare, evaporare în subteran	
	Extracția gazelor naturale	
	→ 622.24	
	Sușineri și ridicări miniere. Suporturi	
	Sușinerea galeriilor. Bandaj. Armutură puțului. Sușineri la frotul de abataj.	
	Sușineri mecanizate	
	Exploatarea de minereuri, zăcămintele, roci specifice	
	Exploatarea minereurilor fluide și gazoase.	
	Exploatarea izvoarelor minerale. Exploatarea țigăului (generalități). Exploatarea gazelor naturale.	
	→ 622.24; 622.276	
	Mine carbonifere. Exploatarea minereurilor organice. Turbă. Lignit. Huilă. Antracit.	
	Grafit. Bitumuri și asfalturi. Ozocherită	
	Mine metalifere	
	Fier. Mangan. Aur. Argint. Cupru.	
	Plumb. Zinc. Cositor. Crom. Molibden.	
	Wolfram. Vanadiu etc.	

622.35	Piatră naturală. Piatră pentru construcții Granit. Porfir. Ardezie. Marmură. Calcar. Gresie etc.	.07 .08	Instalații auxiliare pentru tir Proiectile, rachete, proiectile dirijate
.36	Minerale și pământuri anorganice (nemetalifere) Argile. Nisipuri. Pietrișuri. Cremente. Silix. Săruri și compuși anorganici. Compuși halogeni. Mineruri de sulf, seleniu și telurii. Silicați. Compuși alcalini	623.41	Sisteme de arme. Artilerie și rachete. Sisteme de armament tanc și antitanc. Artilerie de cimp și de munte. Sisteme de armament pentru liniile de fortificație. Sisteme de armament pentru aviație și antiaeriană
.37	Pietre prețioase și semiprețioase	.42	Guri de foc. Instalații de lansare
622.4	Ventilație, aer condiționat	.43	Afete. Vehicule militare. Vehicule motorizate și blindate
	Aeraj natural. Aeraj prin forare și mașini aspiratoare. Aeraj prin ventilație. Ventila-toare. Conducte pentru aerisire, căi de aerisire. Aparat cu ozon. Filtre	.44	Arme de foc portative și mitraliere Arme de baionetă. Echipament de protecție
.47	Iluminatul minelor	.45	Muniții. Dispozitive pirotehnice. Armament atomic, nuclear, biologic și chimic
.48	Încălzire. Alimentare cu apă. Semnalizare și alte servicii și instalații	.46	Rachete și proiectile ghidate. Sisteme de ghidaj, curbe de zbor, lansare, montare (anulat) → 623.48
622.5	Drenaj minier. Evacuare a apelor din mine → 622.84	.47 .48	Dispozitive și instrumente. Stocare. Conserve. Întreținere. Verificare. Experimente. Avarii și accidente.
622.6	Transport. Încărcare. Descărcare	.5	Balistică
.61	Încărcarea mașinilor pentru transport	.6	Geniu militar. Căi de comunicație. Radar. Topografie militară
.62	Galerii subterane pentru transport	.7	Aviație militară și navală. Camuflaj (anulat) → 623.6
.64	Transport continuu și semicontinuu	.71	Inginerie navală. Baze navale. Vapoare și alte nave → 359; 629.12
.67	Aparate pentru extracție, pentru spălare. Scări Serviciu de urcat și de coborât. Transport de persoane	.8	Material pentru marină militară. Protecția și armamentul navelor
.68	Transportul în exploatarea la zi Conveier. Transportul pe șine, cu motor, hidraulic, pneumatic.		INGINERIE CIVILĂ, GENIU CIVIL
622.69	Depozitarea la suprafață. Transportul minereurilor și mineralelor. Gaze naturale. Minerale lichide: colectare, depozitare, transport. Minerale și minereuri solide	624 624.01	Părți de construcție sau structuri complete în funcție de material și de metodele de construcție
622.7	Prepararea produselor miniere	.011	Structuri din materiale de origine organică
.72	Triere manuală	.01	Construcții din lemn, din plastice, din materiale de origine naturală (piele, bătigar, păr, pene), din minerale organice
.73	Concasare. Sfărîmarea. Măcinare	.012	Structuri din piatră naturală, piatră turnată, mase artificiale, materiale ceramice
.74	Triere cu ajutorul sitelor	.013/.013.9	Construcții din beton, beton armat, beton precomprimat (prentensionat) (anulat) → 691.5
.75/.77	Preparare cu ajutorul lichidelor și gazelor	.6 .8	Construcții din sticlă
.78	Tratare termică a minereurilor și mineralelor	.013/.013.9	Construcții din pământ, lut, argilă (anulat) → 624.014
.79	Operații diverse și accesorii de preparare a mineralelor	.014	Structuri metalice. Construcții din oțel, din metale ușoare, aluminiu etc (anulat) detalii neesențiale
622.8	Riscuri și accidente miniere	.015	Structuri din materiale mixte. Structuri mixte (anulat) → 624.94.012.4
.807	Combaterea prafului din mine	.016.7	(anulat) → 624.94.014
.81	Explozii de gaze în subteran. Explozii miniere. Măsuri de siguranță	624.02	Părți de construcții (Este preferabil să se folosească 69.02) → 624.07
.82	Incendii miniere. Combaterea incendiilor	.023/.023.943	(anulat) → 624.07
.83	Fenomene geodinamice	624.03	Dimensiunile, durata, forma construcțiilor (Este mai indicat să se folosească 69.03)
.84	Inundații și regimul apelor	624.04	Calculul de rezistență. Statică grafică și analitică pentru investigații și calcule în construcții
.85	Daune provocate vegetației și animalelor	.041	Statică construcțiilor în general
.86	Accidente miniere: măsuri de securitate	.042	Calculul de greutate, sarcini și eforturi (anulat) → 624.041; 624.042; 624.07
.87	Pericole profesionale pentru minieri	.043/.043.7	Calculul de deformații
.88	Lichidarea pagubelor miniere. Reparații	.044	Deformații plastice și elastice (anulat) → 624.042
623	INGINERIE MILITARĂ ȘI NAVALĂ	624.045	Capacitatea portantă. Stabilitate. Ridigitate. Factor de greutate
623.1	Fortărețe. Fortificații permanente. Liniile de fortificație	.046	
.2	Lucrări de atac și de apărare. Tranșee		
.3	Teren minat. Linie minată. Cimp minat (anulat) → 355.44		
.31/.33	(anulat) → 623.44; 355.44		
.34/.35	(anulat) → 623.6		
.37			
623.4	Arme. Vehicule blindate. Arme mici. Arme portative. Muniții și gaze de război. Rachete și proiectile ghidate		
.01	Bazele proiectării. Caracteristici și leste ale echipamentului militar		
.02	Controlul focului. Tabele balistice. Conduita tirului		
.03	Magazia cu cartușe		
.04	Închidere. Chiușă. Trăgaci		
.05	Aparate de punctaj		
.06	Dispozitive de aprindere		

624.047	Construcții mobile	.08	Mașini și dispozitive pentru construcția drumurilor. Finisări. Reparații. Modificări
.048	Statica modelelor. Folosirea modelelor în proiectarea construcțiilor		
.049	(anulat) 69:744		
624.05	Procedee de construcții	625.1	Căi ferate în general
	(este preferabil să se utilizeze la 69)	.11	Cercetări și studii teoretice
624.07	Elemente structurale. Suporturi de greutate		Proiecte de cale ferată. Cercetarea traseului. Studii preliminare
.071	Elemente care suportă numai un efort axial	625.12	Infrastructură
.072	Elemente care suportă numai un efort bi-axial		Executarea terasamentelor și consolidarea solurilor
.073	Structuri cu greutate plană. Plăci. Discuri	.14	Suprastructură. Linie curentă
.074	Structuri spațiale.		Balast, Suporturi, Traversa. Șine
	Cupole, Bolte, Arcade	.15	Ramificații. Instalații aferente
.075	Elemente a căror stare de tensiune trebuie verificată la stabilitate		Bifurcații. Macazuri. Joncțiuni. Încrucșări de linie. Plăci turnate. Plăci de transbordare. Tampoane. Saboți și alte dispozitive de oprite
.078	Calculul îmbinării elementelor de construcții, a reazemelor, a articulațiilor și a rigidităților	625.16	Instalații auxiliare
624.1	Infrastructură. Lucrări subterane. Terasamente. Fundații. Tuneluri.		Cantoane. Pasaje de nivel, bariere. Parazăpezi, plantații și alte lucrări de protecție. Drumuri de acces, rampe
.13	Geotehnică. Mecanica solurilor. Terasamente	.17	Serviciul căii. Controlul căii. Întreținerea căii. Dezăpezire
	Clasificarea solurilor. Examinarea solurilor (probe și teste). Statica solurilor. Dinamica solurilor	625.2/287	(anulat) → 629.4
.131.4	(anulat) → 631.4	625.3	Căi ferate speciale
.14	Construcții în climat rece. Materiale de construcții folosite în climat rece. Influența temperaturilor joase. Daune provocate de îngheț. Măsuri și procedee în caz de îngheț	.4	Căi ferate cu ecartament îngust și larg.
		.5	Cale Decauville. Platforme rulante. Căi ferate automate
.15	Fundații		Căi ferate supraînălțate, suspendate, subterane, suburbane și urbane. Tramvaie
	Tipuri de fundații. Așezarea fundației. Lucrări de fundații	625.7/8	Căi ferate cu tracțiune pe cablu. Funiculare. Teleferice
.16	Culee. Pile	625.7	Construcții rutiere.
.18	Lucrări speciale pentru ameliorarea terenului în munți. Lucrări de protecție contra avalanșelor și a zăpezii	.71	Drumuri. Șosele. Străzi
.19	Construcții de tunele. Galerii	.72	Căi de comunicație după importanță și destinație, șosele, drumuri interurbane, străzi
624.2/8	Construcții de poduri	.73	Proiectarea și trasarea drumurilor
624.21	Poduri și elemente de poduri în general		Rețele rutiere. Densitate. Profil. Variații de direcție. Curbe. Nivelarea drumurilor.
.26	Poduri penale sau dalate		Elemente de drumuri. Forme și dimensiuni
.27	Poduri cu grinzi simple		Fundații. Infrastructură. Deblee. Rămblee. Profile transversale. Acostamente. Trotuare. Refugii. Șanțuri. Taluzuri. Bifurcații. Încrucșări. Noduri de circulație
.28	Poduri cu grinzi — macaz. Poduri contra-fișe	.74	Instalații auxiliare
624.3	Poduri cu grinzi cu zăbrele		Poduri și podețe. Rigole. Canale de scurgere. Guri de canal. Grătare; Borne kilometrice. Indicatoare de drum. Iluminatul străzilor. Semne de circulație. Adăposturi. Chioșcuri, closete publice, bănci, cutii de scrisori, stații de benzină etc.
.4	(anulat) → 624.21.014; 624.21.012.4	625.75	Tratamente superficiale ale drumurilor.
.5	Poduri suspendate		Gudronare. Bitumare. Asfaltare
.6	Poduri în arc	.76	Întreținerea drumurilor și șoselelor
.7/75	(anulat) → 624.21.016		Îndepărtarea zăpezii și a gheții. Pluguri de zăpadă
.8	Poduri mobile. Poduri basculante, rotoare, rulante, transbordare, plutitoare	.77	Plantații de-a lungul drumurilor
.9	Infrastructură. Construcții supraterrane	.78	Instalații subterane la drumuri. Rețele de distribuție. Canalizări. Cabluri
.91	Infrastructuri pentru acoperișuri	625.8	Consolidarea drumurilor și a șoselelor.
.92	Construcții masive		Drumuri simple. Drumuri de pământ. Pavaje. Pavaje de piatră și de lemn. Drumuri de beton. Drumuri asfaltate, impietruite. Pavaje diverse. Trotuare
.93	(anulat) → 624.91.016; 624.92.016	626/627	CONSTRUCȚII HIDRAULICE
.94	Construcții cu schelet. Construcții cu etaje	626	Construcții hidraulice. Canale, Irigații. Drenaje
.95	Construcții pentru depozitare	626.01	Bazele științifice ale hidrotehnicii
.96	Structuri care să suporte transportul și manipularea	.02	Lucrări sub apă. Lucrări de scafandru
.97	Structuri înalte. Turnuri. Coșuri industriale. Piloni		
625	CĂI FERATE. DRUMURI		
625—4	(anulat) → 629.4.014		
625.01	(anulat) → 629.02; 629.4.02		
.02	Teoria consolidării drumurilor		
.03	Forțe și mișcări ce se produc între vehicul și cale		
.04	Influențe diverse asupra căii		
.06	Lianți folosiți în construcția căii		
.07	Materiale minerale folosite în construcția căii		

626.025	Utilaj pentru scafandri. Costume de scafandru	.811/.814	(anulat) → 627.81;...
626.1	Canale de navigație interioară	.82	Baraje. Diguri de retenție
	Tipuri de canale. Construcția și întreținerea canalelor. Plantații pe taluzuri și pe diguri. Protecția și consolidarea taluzurilor și a digurilor	.821	(anulat) → 627.82.04
.2	Alimentarea cu apă a canalelor	.822	(anulat) 627.82.05
	Consum de apă. Pierderi de apă. Captarea apei. Lucrări speciale pe canale	.823	(anulat) → 627.82.03; 627.82.06
.3	Forme și dimensiuni ale secțiunii canalelor	.83	Instalații de exploatare a barajelor
.4	Ecluze navigabile	627.84/.88	Deversoare. Prize de apă
.5	Ascensoare și planuri înclinate pentru ridicat navele	627.84	(anulat) → 627.8;...
.7	Navigație pe fluvii și canale. Halaj. Remorcaj	.85	Canale de aducție
.8	Îmbunătățiri funciare. Irigații. Hidraulică agricolă → 631.6	.86	Construcții pentru centrale hidraulice
.81	Captarea apei pentru irigații	627.88	Canale de scurgere
.82	Aducția și distribuția apei	.89	Dispozitive de protecție împotriva gheții, lemnului plutitoare, nămolului etc.
	Canale de irigație. Conducte de irigație	627.9	(anulat) → 627.8...
.83	Stații de pompare pentru irigații	628	(anulat) → 627.7
.84	Sisteme de irigație (prin submersiune, deversare, stropire)	628.1	TEHNOLOGIE SANITARĂ
626.85	(anulat) → 631.67; 633/635		Alimentarea cu apă
.86	Asanare. Asecare. Drenaj	(-201)	Tratarea, consumul și utilizarea apei
.87	Punerea în valoare a terenurilor necultivate. Desțeleniri.	(-202)	(anulat) → 628.1 (1-21)
.88	Hidrotehnică piscicolă. Trecuri pentru pești	(1-21)	(anulat) → 628.1 (1-22)
626.9	Canale maritime	(1-22)	Alimentarea cu apă a orașelor
627	CURSURI DE APĂ NATURALE. CONSTRUCȚII FLUVIALE CONSTRUCȚII MARITIME. BARAJE	628.11	Alimentarea cu apă a satelor
627.1	Ape interioare curgătoare și stătătoare	.12	Captarea apei. Fintini
	Izvoare, Hidrodinamica cursurilor de apă. Riuri. Fluvii. Deltă. Estuare (amestajarea lor). Lacuri. Bălți.	.13	Stații de pompare
.2	Porturi. Rade. Construcții maritime	.14	Înmagazinarea apei. Rezervoare. Bazine.
	Condiții generale de așezare a porturilor. Condiții hidrologice. Alegerea amplasamentului. Elementele principale ale porturilor: rade, avanporturi, șenale, diguri, diguri, bazine interioare.	.15	Castele de apă
.3	Amenajări interioare în port. Docuri. Cheiuri. Debarcadere. Instalații auxiliare în porturi: căi ferate pe cheiuri, pompe, cisterne cu apă, macarale pentru cheiuri. Instalații pentru construcția și reparația navelor. Instalații pentru închiderea temporară a porturilor.	.16	Transportul apei. Conducte. Apeducte
627.4	Construcții fluviale. Protecția malurilor. Baraje. Regularizarea cursurilor de apă. Stăvilare. Trecători.	.17	Rețele de alimentare cu apă potabilă
.5	Construcții diverse de apărare și de ameliorare a cursurilor de apă și a litoralului. Diguri, zăgazuri. Asanarea și recuperarea terenurilor amenințate de inundații.	.18	Conducte de distribuție exterioară
.51	Inundații. Protecția contra inundațiilor	.19	Tratarea apei. Dezinfecția puțurilor.
	Lucrări preventive, dragare. Diguri. Întreținerea și consolidarea digurilor. Lupta contra inundațiilor. Ruperea digurilor. Lucrări de reparații.	.20	Bazine de filtrare
.6	(anulat) → 627.2; 627.5	.21	Consumul de apă (pentru întrebuințări casnice și industriale, pentru stropitul străzilor și grădinilor etc.).
627.7	Întreținerea cursurilor de apă. Dragare. Accesul la coastă. Pilotaj. Semnalizare maritimă. Salvare maritimă.	.22	Poluarea surselor de apă
627.8	Baraje. Construcții hidroenergetice	.23	Cauze, prevenire, protecție
.8.02	(anulat) → 626.02	.24	Canalizare. Evacuarea apelor uzate
.81	Lacuri de acumulare	.25	Sisteme de evacuare
		.26	Calculul rețelei de canalizare. Profil și dimensiuni de canale
		.27	Ventilarea canalelor. Instalații de ventilație
		.28	Proiectarea și construcția canalelor
		.29	Instalații anexe: Racorduri. Camere de vizitare. Mijloace de închidere. Preaplinuri
		.30	Traversări de cursuri de apă. Sifoane
		.31	Înfundări și ruperi de conducte de canalizare
		.32	Curățirea canalelor
		.33	Evacuarea apelor de canal
		.34	Ape de canal (ape uzate, ape meteorice)
		.35	Cantitate. Compoziție. Proprietăți. Examinare. Tratare
		.36	Instalații de tratare: dezodorizare, dezinfecție
		.37	Tratare prin procedee fizice și mecanice
		.38	Tratare chimică
		.39	Tratare biologică
		628.3	Filtrare prin sol. Utilizarea apelor de canal în agricultură
		.5	(anulat) → 628.36
		628.4	Utilizarea apelor de canal în scopuri industriale
		.5	Scurgere apelor de canal în ape naturale
			Măsuri de protecție.
			Igiena orașelor. Salubritate
			Igienă industrială
			Măsuri de protecție contra prafului, gazelor și a vaporilor toxici, bacteriilor, vibrațiilor. Protecția contra zgomotului. Protecția contra miasmelor, fumului, funinginei.

6	Evacuarea apelor uzate și instalații sanitare în clădiri de locuit	.115	Automobile clasificate după numărul roților
8	Încălzire. Ventilație. Reglarea umidității. Condiționarea aerului. Ambianță interioară: temperatură, umiditate, grad de confort.	.118	Vehicule cu una sau două roți
9	Tehnica iluminatului	.119	Monociclu, trotinete, biciclete, motociclete
	Tehnica producerii luminii. Iluminat natural și artificial. Lămpi. Proiectoare. Reflectoare. Iluminat în scopuri speciale: Iluminat exterior, iluminat interior, Iluminație, iluminat de semnalizare etc.	629.12	Instalații pentru repararea, întreținerea și alimentarea vehiculelor
629	TEHNICA MIJLOACELOR DE TRANSPORT		Mijloace de transport pe apă
.01	Proiectarea, caracteristicile și folosirea vehiculelor. Încercări	.121	Nave. Vapoare. Construcții navale
.02	Structura vehiculelor. Concepția și principiile de construcție. Elementele vehiculelor	.122	Nave primitive
629.03	Sisteme de propulsie	.123	Nave fluviale
.04	Amenajarea interioară a vehiculelor	.124	Nave maritime
.05	Sisteme de conducere. Instrumente diverse	.125	Nave speciale
.06	Sisteme de echipamente auxiliare pentru autovehicule, iluminare, încălzire, ventilație. Dispozitive de semnalizare, de securitate. Sisteme de protecție.	.126	Remorchere, Nave pescărești
.07	Tehnică operațională	.127	Nave ușoare de agrement și sport
.08	Service	.128	Submarine
629.1	Vehicule rutiere. Mijloace de transport pe apă.	.129	Șantiere navale. Docuri
629.11	Vehicule rutiere	629.13	Ridicarea la suprafață a navelor scufundate.
.111	Mijloace de transport simple. Transport cu brațele, cu roaba, cu căruciorul, cu sania etc	629.19	Ranfluare
.112	Vehicule cu tracțiune animală	629.4	(anulat) → 629.73
.113	Vehicule cu tracțiune mecanică. Autovehicule		(anulat) → 629.78
.114	Construcția automobilelor	.41	Locomoție pe cale ferată. Locomotive.
	Vehicule clasificate după destinație: tractoare, remorci, autocamioane, autobuze, autoturisme, mașini de curse etc.	.42	Vagoane. Material rulant. Instalații și servicii auxiliare.
		.43	Tracțiune. Locomotive
		.44	Tipuri de locomotive
		.45	Tracțiune feroviară prin locomotive speciale
		.46	Vagoane
		.47	Vagoane de marfă
		.48	Depouri. Garaje. Instalații și servicii auxiliare
			Ateliere pentru construire și montare.
			Ateliere centrale. Ateliere pentru reparații
			Aeronautică. Astronautică
			Construcții aeronautice. Avioane
			Construcția rachetelor și proiectilelor
			Construcții de nave pentru zboruri spațiale
			Astronautică
			Satelii artificiali

CZU 025.3:09

Norme privind catalogarea cărții vechi (VII)

4. ZONA EDITĂRII, DIFUZĂRII ETC.

Elemente:

4.1. Locul de editare, tipărire sau difuzare

4.2. Menționarea editării etc.

4.3. Menționarea funcției editorului (nu este folosită de ISBD[A] ci numai de ISBD[G])

4.4. Data editării etc.

4.5. Locul tipăririi dat într-o altă sursă de informare

4.6. Alte informații despre tipărire date în alte surse de informare

4.7. Data tipăririi luată din alte surse

4.1. Locul principal de editare și/sau difuzare

4.1.1. Primul element al zonei editării, difuzării este locul (locurile) principal(e) de editare, tipărire sau difuzare.

4.1.2. Locul principal de editare, tipărire sau difuzare este considerat

în general prima localitate menționată în publicație. Când se constată că informația dată în publicație este incorectă, se poate face corectura între paranteze drepte, sursa informației trecându-se într-o notă.

4.1.3. În situația în care pagina de titlu, substitutul ei, colofon etc. consemnează numai o adresă sau un semn (marcă tipografică, firmă) fără numele locului de editare, localitatea este indicată într-o paranteză dreaptă, ca element principal al locului de editare, iar adresa sau semnul editorului sînt incluse în 4.2: menționarea editării. Aceasta implică cercetări în materialele de referință, pentru a stabili localitatea în care editorul a cărui adresă, marcă firmă figurează pe publicație și-a desfășurat activitatea în perioada respectivă.

4.1.4. Principalul loc de editare se transcrie în forma ortografică și gra-

maticală în care apare în sursa de informare.

Se includ de asemenea prepozițiile care preced denumirea localității ca și orice cuvinte sau sintagme care marchează cazurile gramaticale ale denumirii, care nu sînt legate însă de numele editorului, de o adresă, dată etc.

Ex.: Lyon

— In Lione

— Published in London

Pentru identificare, pe lângă forma numelui localității existentă în publicație, recomandăm menționarea între paranteze drepte a denumirii actuale a localității, practică deja instituită în completarea fișei analitice de evidență a patrimoniului cultural național.

Surse de informare: Th. Graesse — Orbis latinus

Brunet — Dictionnaire géographique...

4.1.5. Cînd este necesar ca localitatea să fie identificată sau diferențiată de o altă cu același nume, locul de editare este urmat de numele țării sau o desemnare similară. Cînd sînt luate dintr-o altă sursă decît sursa principală de informare pentru zona editării, aceste completări se transcriu între paranteze drepte.

Ex.: Cambridge /Mass.../

4.1.6. Dacă se indică două sau mai multe locuri de importanță egală pentru tipărire, difuzare și editare — se transcriu toate, în ordinea în care apar în sursa de informare, cu condiția de a nu fi fost inseparabil legate de alte informații despre editare.

Ex.: A. Lausanne et se trouve à Paris.

4.1.7. Cînd locul principal de editare este cunoscut din altă sursă de informare decît publicația, el este transcris între paranteze drepte, indicîndu-se într-o notă sursa informației.

Dacă locul editării nu e dat în publicație și nici alte surse nu-l stabilesc cu certitudine, locul posibil va fi menționat între paranteze drepte, în limba și cu caracterele publicației, sub semn de întrebare.

Ex.: [Amsterdam?]

[C. Περσποβυρ?]

Cînd nu poate fi dat un loc probabil al publicării, sînt date ca locuri de apariție, între paranteze drepte, numele statului, provinciei sau țării:

ex. [Canada];

[Surrey];

[Prussia].

Cînd nu poate fi dat nici un loc prescurtarea s.l. (*sine loco*) sau un echivalent al ei într-o limbă sau scriere non-romanică se dă între paranteze drepte.

Ex.: [s.l.];

[G.M.]

4.1.8. Cînd numele locului principal de publicare apare în mai multe limbi sau scrieri, în zona editării se vor da toate aceste menționări paralele.

Ex.: Brussel = Bruxelles;

Leyda = Leiden;

Vienna = Wien.

4.1.9 Cînd locul publicației nu este menționat în datele de imprimare, dar a fost deja înregistrat ca parte a unei alte zone, el este repetat între paranteze drepte.

4.2. Menționarea editării

4.2.1 Al doilea element al zonei editării, difuzării etc. este menționarea editării, difuzării, adică numele editorilor, librarilor și, dacă sînt incluși în aceeași sursă de informare, al tipografulor lucrării, ca și informațiile corelate cu privire la locurile de activitate și menționările de tipărire și retipărire.

4.2.2 Numele editorilor se dau așa cum apar în publicație, în formele ortografice și în cazurile gramaticale (cu

cuvintele și sintagmele ce le preced) în care apar în sursele de informare.

Ex.: chez Augustin Courbé
en casa de Gullielmo Reville
par Ian de Tournes pour
Antoine Vincent
printed for J. Roberts and
A. Dod.

Denumirile gen „tipograful regelui“ și adresele se omit, în general; pot fi date însă, dacă nu apar în publicație nici numele orașului nici al editorului sau data. Informațiile nesemnificative de la mijlocul sau sfîrșitul menționării editării, difuzării, tipăririi se omit. Asemenea omisiuni se indică prin semnele omiteții (...).

Cînd locul principal al publicației a fost luat din textul menționării de editare, el se repetă.

Ex.: [London]: sold by T. Richardson, in London.

Cînd numele și / sau adresa tipografului apar în prima sursă principală de informare, vor fi date ca parte integrantă a menționării de editare.

Dacă numai adresa sau însemnul editorului, librarului, tipografului sînt date într-o sursă principală de informare, numele editorului / librarului / tipografului va fi înscris între paranteze drepte dacă apare în publicație, în caz contrar, dacă este cunoscut, urmînd a fi trecut într-o notă.

Ex.: A la Bible d'or [Firmin Didot]

Cînd este știut că o informație dată în publicație este incorectă, corectura se va face într-o notă.

4.2.3 Cînd o publicație are mai mulți editori, normativul internațional indică menționarea primului ca obligatorie, lăsînd la latitudinea agenției bibliografice transcrierea celorlalți editori sau omiteerea lor, marcată prin etc., și alții.

Optăm pentru transcrierea numelor tuturor editorilor menționați în publicație, pentru ca fișa astfel întocmită să pună la îndemîna cercetătorilor cit mai multe date necesare identificării publicațiilor și efectuării unor cercetări privind istoria cărții și a tiparului.

Părțile unei menționări complexe de editare sînt separate prin punct și virgulă numai dacă se prezintă separat în publicație.

Ex.: À Orléans: chez Couret de Villeneuve; se trouve à Paris: chez Nyon aîné.

Notă: A doua menționare este luată din colofon.

4.2.4 Dacă numele editorului nu este cunoscut nici din publicație, nici din alte surse de informare, se trece între paranteze drepte prescurtarea s.n. (*sine nomine*) sau un echivalent într-o scriere non-latină.

Ex.: Paris [s.n.]

[s.l. : s.n.]

[G.M.: G.M.]

4.2.5 Cînd informațiile despre editor etc. nu se dau în datele de imprimare, dar sînt deja înregistrate ca părți ale unei alte zone, se repetă între paranteze drepte, în cea mai scurtă formă convenabilă.

4.4. Dată editării, tipăririi, difuzării

4.4.1 Al patrulea element al zonei editării, difuzării etc. este data editării sau tipăririi.

4.4.2 Datele se dau așa cum sînt în publicație, inclusiv luna și ziua. Anii din era noastră și datele în formă de cronogramă sînt transcrise identic și transpuse în cifre arabe, între paranteze drepte. Datele dinaintea erei noastre și menționările lunii și zilei editării sau tipăririi se dau ca atare, traducîndu-se în datele echivalente ale cronologiei moderne, între paranteze drepte.

Sintagmele gen *anno*, *anno domini* se omit.

4.4.3 Cînd se cunoaște faptul că data editării sau tipăririi este incorectă sau a fost tipărită greșit, se transcrie întocmai, adăugîndu-se în paranteze data corectă.

Ex.: DML II [i.e. 1552]

1703 [i.e. 1730]

4.4.4 Cînd nu este menționată și nici nu poate fi stabilită data certă a publicației, se dă între paranteze drepte data probabilă sau aproximativă, însoțită de semnul întrebării, semnul de aproximație sau notații de tipul *între ... și ...* sau *nu înainte de..., nu după..., după...* etc.

4.4.5 În descrierea unei publicații editată într-o perioadă mai mare de timp, în mai multe volume (părți sau fascicule), se notează datele primului și ultimului volum (parte sau fascicul) legate printr-o liniuță.

Ex.: 1513—1524

1728—1743

Dacă ordinea datelor publicației nu corespunde ordinii numerotării volumelor, data fiecărui volum se transcrie în ordinea numerotării.

Ex. 1561, 1564 1562, 1560.

Dacă părțile unei lucrări au pagini de titlu individuale, datele diferit față de pagina de titlu generală, aceste date se vor specifica într-o notă.

4.4.6 Cînd data editării sau tipăririi nu apare în datele de imprimare, dar a fost totuși înregistrată ca parte a altei zone, se repetă între paranteze drepte.

4.5 Locul de tipărire

4.6 Numele tipografului

4.5.1

4.6.1 Elementele 5 și 6 ale zonei editării, difuzării etc. sînt locul tipăririi și numele tipografului. Ele fac obiectul descrierii în această ordine numai dacă nu apar în prima zonă a sursei de informații și n-au fost înre-

gistrate în locul principal de editare (sau în elementele menționării acesteia).
4.5.2

4.6.2 Locul de tipărire și numele tipograficului (tipografilor) sînt date în mod similar cu locul principal de editare și menționările editării; se respectă de asemenea același principiu pentru datele furnizate de surse exterioare:

Ex. A Paris; chez Nyon l'ainé, 1781 (Paris: De l'imprimerie de la neuve Thiboust)

Francofurti: prostat apud Ionam Romam 1616 ([Frankfurt: Abraham Scultetus]).

Notă: Tipografal nu este numit în publicație.

Cînd informația dată în publicație

Lucrări de specialitate

Tatușescu, Monica. TIPĂRITURI ROMĂNEȘTI 1630—1750 EXISTENTE LA BRAȘOV. Catalog.

Lucrare elaborată în cadrul Compartimentului de Informare bibliografică de către Monica Tatușescu. Cu concursul colectivului: Elisabeta Marin și Gernot Nussbächer (Arhivele Statului), Vasile Oltean (Muzeul Schei), Marianna Slegmund (Muzeul Județean). Coordonator: Mariana Iova, redactor principal, Biblioteca Centrală de Stat a Republicii Socialiste România. Prefață: Virgil Cândea. Cuvînt înainte: Mariana Iova. Notă asupra ediției: Monica Tatușescu. Coperta: Harald Meschendörfer Brașov, 1980. X + 200 + 1 p. (Comitetul Județean pentru cultură și educație socialistă. Biblioteca Județeană Brașov). Bibliografie p. 197—199.

Trebuie accentuat de la început că Biblioteca județeană Brașov a dat dovadă de un mare curaj bibliografic atunci cînd a purces la alcătuirea acestui Catalog, de o dificultate și o complexitate ieșite din comun: textele tipărite inserate în el sînt scrise în șase limbi (română, latină, greacă, slavonă, maghiară, germană), în patru alfabetele diferite (latin, grec, chirilic, gotic). Dar pasiunea, meticulozitatea, cunoștințele în materie de autori, avantajul colaborării cu un colectiv de specialiaști acreditați, ca și competența coordonatoarei lucrării și-au spus din plin cuvîntul. Catalogul este net o reușită în bibliotecă editoare, o dovadă palpabilă că numai prin colaborări generoase între instituții locale și cu asistența specialiștilor din instituții centrale pot fi atinse rezultate remarcabile.

Deosebit de oportună este ideea constituirii unui catalog colectiv, care să reflecte unitar tipăriturile vechi din cele cinci biblioteci brașovene deținătoare de asemenea fonduri: Arhivele Statului, Biblioteca documentară a Bisericii Negre, Biblioteca județeană, Muzeul Județean și Muzeul Schei. Criteriul principal de selecție a cărților pentru includerea în catalog a fost cel al locului tipăririi — o localitate de pe teritoriul patriei noastre. Orînduirea cronologică — pe ani — și, în cadrul fiecărui an, alfabetice constituie o organizare logică, conformă cu marile cataloage de referință, menționate de altfel în bibliografia însoțitoare.

Acuratețea înscrinerii datelor bibliografice, modul detaliat, respectînd o aceeași ordine, în care sînt menționate notele de subsol, interesul pe care-l prezintă însemnările și modul în care acestea au fost selectate denotă altă pricepere profesională din partea tinerei autoare — la prima ei lucrare tipărită, — cît și discernămint istoric, politic, gust literar din partea întregului colectiv redacțional.

Și tocmai pentru că acest Catalog este o certă reușită bibliografică, încerc să deschid cu prilejul acestui recenzii o problemă de

se dovedește a fi incorectă, corectura se face într-o notă.

4.7 Data de imprimare

Cînd data tipăririi este luată dintr-o altă sursă decît cea a informațiilor principale pentru zona editării, difuzării etc. și cînd diferă de data editării, difuzării înregistrată în elementul datei de publicare, ea va fi indicată între paranteze, menționîndu-se într-o notă sursa informației.

Ex.: ...1786 (1788).

Notă: Data retipăririi este luată din prefață.

Cînd, din surse exterioare publicației, se află o dată diferită de tipărire, ea se înregistrează într-o notă.

ELENA MARIA SCHATZ
MARIANA IOVA

principiu: oare „Bibliografia românească veche” și celelalte cataloage ori bibliografii de mare prestigiu, editate cu ani în urmă, trebuie să rămîna pentru noi, catalogatorii și bibliografii de astăzi, literă de lece de la care să nu ne abatem cu nimic, ci doar să sesizăm diferențele de la exemplarul exemplar, ori aceste vechi și totemice instrumente de informare trebuie privite în primul rînd ca izvoare principale de identifi care, din care să preluăm cu discernămint creator noțiile descriptive, la care să aplicăm — într-o regulă de descrieri moderne, apoi regulile descrierii internaționale standardizate? Cu alte cuvînt și spus deschis, fotografăm pagina de titlu sau o interpretăm? Pătem introduce în descrierea cărților vechi vedeta uniformă, autorul colectiv, titlu uniform — instrumente impuse de catalogarea modernă pentru uniformizarea intrării descrierilor, reliefaarea caracterului predominant al lucrării, o mai ușoară identificare și o mai logică orînduire a lor în catalog? De ce să creăm o breșă între descrierea cărții vechi și descrierea cărții moderne, tocmai în perioada în care calculăm că ere exactitate, uniformitate, claritate cînd descrierea bibliografică internațională standardizată tinde să imprime noțiilor descriptive caracteristice enumerate mai sus și pentru cartea veche și pentru cartea modernă?

Dacă s-ar fi aplicat în Catalogul brașovian regulile de redactare a vedetii uniforme, considerată în descrierea modernă ca o creație a bibliotecarului, multe nume de autori, colaboratori etc. nu ar fi apărut cu ezitări între forma latinizată și forma nelatinizată (vezi Werböczy Stefan la nr. 165, Werböczy Istvan la nr. 254 și Werböczy Stephan la indice), ori ar fi apărut în aceeași formă ortografică (vezi Seuler alternînd cu Seiler; Jakob cu Jakob; Joann cu Johannes), ori s-ar fi aplicat același procedeu de definire a rangului nobiliar (Săleiu, sultan, dar Mohamed II imperator Turcorum), ori ar fi apărut în forma corectă (Gheorghe Stefan, domn al Moldovei, și nu George Ștefan, domnul Moldovei), ori ar fi fost corect inserate în indice (Ovidiu Naso, Publius și nu Ovidius, Publius Naso).

Dacă s-ar fi aplicat autorul colectiv toate compendii, codurile de legi și comentariile la ele ar fi figurat — în principal sau în complementar, în indice — sub denumirea „Transilvania. Legislație”, modalitate prin care s-ar fi scos în relief bogăția materialului juridic editat pe teritorii și pentru teritorii acestei provincii istorice a țării noastre.

Se simte în special în acest Catalog (ca și în toate celelalte editate de bibliotecile și muzeele județene) lipsa aplicării titlului uniform, fie în vedeta principală, fie în vedeta complementară. Se cerea întrebîntarea

acestui instrument al descrierii moderne cu altă mai mult cu cît există în Catalog un număr mare de „lucrări clasice anonime” ori de prelucrări, cu altă mai mult cu cît multe lucrări de cult au două denumiri, una provenind din limba greacă (Oetolhos, Evhologhion) și alta din slavonă (Osmo-clianic, Moltvenje), o denumire din greacă (Triodion) și alta românească (Trei cîntări), ori forme diferite chiar în românește (Carte de învățătură, Evanghelie cu învățătură, Evanghelie învățătoare). De altfel, chiar și autorii „Bibliografiei românești vechi” întrebîntăză uneori titlul uniform: Penticostar (în loc de Penticostarion, nr. 172, 248, 249), Liturghie (corect ar fi fost Liturghier, nr. 118, 176), Triodion, nr. 221, 257; Evhologhion adevă Moltvenie (nr. 199, 240) figurează sub denumirea de Moltvenie (precizez că numerele mai sus menționate sînt cele din Catalogul brașovian și nu din BRV).

Dacă s-ar fi aplicat titlul uniform, toate ciclurile Bibliei ar fi figurat sub această denumire, toate cazaniile, catehismele și prelucrările după acestea s-ar fi regăsit — în principal sau complementar — sub titlurile respective.

Este adevărat că, în privința descrierii la titlu uniform, școala catalogografică românească este mult în urmă și ar trebui să găsească forțe proprii pentru a întocmi — după exemplul internațional — lista titlurilor uniforme de lucrări clasice anonime specifice producției de tipar din țara noastră.

Robustețea Catalogului brașovian suportă și unele observații de amănunt. Dat fiind pollingvismul noțiilor bibliografice, ar fi fost oportun ca în subsolul descrierii să fi apărut traducerea titlului și a subtitlului. Acest surplus de informație ar fi făcut mai accesibilă — și prin aceasta mai interesantă — lucrarea.

De asemenea, ar fi fost mai revelator pentru multiplul rol jucat de personalitățile culturale ale timpului dacă indicele de autori, coautori, traducători și nume de persoane conținute în titlu ar fi fost contopit cu indicele de editori și tipografi și cu indicele de posesori și nume de persoane amintite în însemnări (de exemplu, Lucas Seuler este menționat în toți trei indici; Johannes Honterus este pomenit și ca autor și ca tipograf etc. etc.). Diferitele atribuții puteau fi marcate fie prin diverse caractere de cifre fie — mai bine — prin prescurtări (aut., pos., tip., trad. etc.).

Al doilea titlu din titlurile alternative (legat de primul prin sine, sau, adică, ce se zice, oder etc.) trebuia și el relevant în indicele pe titluri (cazul tipăriturilor înscrise sub nr. 153, 165, 166, 168, 169, 171, 181, 186, 199).

Datele editoriale trebuiau repetate în zona consacrată lor, după titlu, în mod distinct, atunci cînd ele făceau parte integrantă din titlu ori din subtitlu (cazul tipăriturilor înscrise sub nr. 48, 62, 64, 74, 118, 121, 132, 136, 139, 143, 155—164 etc.).

Nota cu privire la bilingvismul textului în cazul în care titlul este redat într-o singură limbă, trebuia menționată imediat după titlu, pentru ca cercetătorul Catalogului să-și dea imediat seama de această foarte importantă particularitate a cărții.

Prezentarea editorială a Catalogului este de o înaltă ținută. Un cuvînt aparte de apreciere merită realizarea copertei. Am totuși convingerea că lipsa ilustrațiilor este, în cazul unui catalog de carte veche, nu o lacună formală, ci un viciu de fond.

Așteptăm cu toții cu interes și încredere cel de-al doilea volum al acestui Catalog, încercînd de aceeași pasiune, rîvnă și pricepere, cu plusul de experiență dobîndit prin publicarea primului volum, dar ilustrat și scuturat de cele câteva „hibe” menționate mai sus. Directoarea bibliotecii brașovene, acunsă modest în căsuța tipografică (Responsabil de carte: Maria Lambucă) ni-l datorează.

Antoneta Corvătescu-Tofan

СОДЕРЖАНИЕ

SOMMAIRE

CONTENTS

ЧДК 021

Ион Стойка: Библиотека — актуальность и перманентность стр. 2

ЧДК 021:791.6

Библиотеки на Национальном фестивале «Песнь Румынии» стр. 2-4

НАЦИОНАЛЬНЫЙ БИБЛИОГРАФИЧЕСКИЙ ПАТРИМОНИУМ

УДК 025.17(079.5)

«Что вы предпринимаете для завершения деятельности 1981 года?» Анкета редакции. стр. 5-7

УДК 09

К.М.: «Библиофильские ценности Национального культурного patrimonia» Исследование и использование. стр. 7-8

УДК 01:09

Константин Малинам: Требования становления национальной школы древней библиографии. стр. 8-9

УДК 09:027.53

Лявну Москович: Хранение, учет и использование фонда старинных и редких экземпляров книг в уездных библиотеках. Из опыта Уездной библиотеки им. Г. Асаки (Яссы). стр. 9,11

УДК 022.4:09

Оптимизация условий хранения и консервации — настоятельная необходимость стр. 11-12

УДК 02.17(047)

А.М. Михиц: Задолженность за 1982 год — в цифрах и данных стр. 13

Вместо выводов стр. 13

МУНИЦИПАЛЬНЫЕ И ГОРОДСКИЕ БИБЛИОТЕКИ — ВОЗРОСШАЯ РОЛЬ В ОРГАНИЗАЦИИ И РУКОВОДСТВО ПУБЛИЧНЫМ ЧТЕНИЕМ

УДК 027.52

Иоана Тэуту: Муниципальные и городские библиотеки — реалии публичного чтения. стр. 14-17

УДК 023.08

Затейники стр. 17-20

УДК 027.52

Михай Чоботару: Муниципальная библиотека — очаг духовной жизни. стр. 20-21

МОДЕРНИЗАЦИЯ. РАЦИОНАЛИЗАЦИЯ

УДК 002(086.2)

778.14.071.072
608.1:023.4

Мирча Регнеала: Микроформаты — новые библиотечно-экономические размеры (II) стр. 21-23

БИБЛИОТЕЧНАЯ ТЕХНИКА

УДК 025.34:651.533.2:340.13

Михаела Кристя: Способы отражения законодательства в алфавитном каталоге стр. 23-24

VI класс (продолжение) стр. 25-29

УДК 025.3:09

Елена Марии Шатц и Мариана Иова: Нормы каталогирования старинной книги (VII) стр. 29-31

РАБОТЫ ПО СПЕЦИАЛЬНОСТИ

стр. 31

CDU 021

Ion Stoica: La bibliothèque-actualité et permanence p. 2

CDU 021:791.6

Les bibliothèques dans le Festival national „Hymne à la Roumanie” p. 2-4

LE PATRIMOINE BIBLIOGRAPHIQUE NATIONAL

CDU 025.17(079.5)

Comment agissez-vous pour achever „l'action 1981”. L'enquête de la rédaction p. 5-7

CDU 09

C.M.: „Valeurs bibliophiles du patrimoine culturel national”. Investigation et valorisation p. 7

CDU 01.09

Constantin Mălinaş: Les impératifs de maturation de l'école nationale de bibliographie ancienne p. 8-9

CDU 09:027.53

Liviu Moscovici: La conservation, l'évidence et la valorisation des collections de livres anciens et de raretés bibliophiles dans les bibliothèques districtuelles. L'expérience de la Bibliothèque districtuelle „Gh. Asachi” de Jassy à cet égard p. 9,11

CDU 022.4:09

Le parachèvement des conditions d'annuaire — une nécessité impérieuse p. 11-12

УДК 02.17(047)

A.M. Mihit: Arrangés pour 1982. Chiffres et données p. 13

Quelques conclusions p. 13

LES BIBLIOTHÈQUES MUNICIPALES ET URBAINES — rôle accru dans l'organisation et la directive de la lecture publique

УДК 027.52

Ioana Tăutu: Les bibliothèques municipales et urbaines — réalités de la lecture publique p. 14-17

CDU 023.08

Les animateurs p. 17-20

CDU 027.52

Mihai Ciobotaru: La bibliothèque municipale — centre de la vie spirituelle p. 20-21

MODERNISATION. RATIONALISATION

CDU 002(086.2)

778.14.071.072
608.1:023.4

Dr. Mircea Regneală: Les microformats — une nouvelle dimension bibliothéconomique (II) p. 21-23

TEHNIQUE BIBLIOTHECONOMIQUE

CDU 025.34:651.533.2:340.13

Mihaela Cristea: Modalités de présentation de la législation dans le catalogue alphabétique p. 23-24

Classe 6(suite)

p. 25-29

CDU 025.3:09

Elena-Maria Schatz et Mariana Iova: Normes concernant le catalogage des livres anciens (VII) p. 29-31

OUVRAGES DE BIBLIOLOGIE (Analyses) p. 31

UDC 021

The Library — Actuality and Permanence (Dr. Ion Stoica), p. 2

UDC 021:791.6

„CĂNTAREA ROMĂNIEI” NATIONAL FESTIVAL OF THE SOCIALIST EDUCATION AND CULTURE

Libraries — Active, Engaged Participation, pp. 2-4

THE PATRIMONY BOOK IN THE PUBLIC LIBRARIES — INCREASED AND RESPONSIBLE EFFORTS FOR A CLEAR EVIDENCE AND BEST PRESERVATION

UDC 025.17(079.5)

„How Do You Act for Finishing the Work during 1981” (Editorial investigation), pp. 5-7

UDC 09

C.M.: „Bibliophile Values of the National Cultural Patrimony”. Research and Turning to good account, p. 7-8

UDC 01:09

Constantin MĂLINAŞ: Some Demands of the Maturing of the National School for the Old Bibliography, p. 8-9

UDC 09:027.53

Liviu MOSCOVICI: Preservation, Evidence and Turning to Good Account of the Stock of the Rare and Precious Books in County Libraries. The experience of the Iassy County Library, p. 9,11

UDC 022.4:09

Improving of the Depositing and Preservation Conditions — An Acute Necessity, pp. 11-12

UDC 02.17(047)

A.M. MIHIT: Remaining for the 1982 Year — Figures and Dates, p. 13
Conclusions, p. 13

THE TOWN AND CITY LIBRARIES — A GROWING ROLE IN ORGANIZING AND DIRECTING PUBLIC READING

UDC 027.52

Ioana TĂUTU: The Town and City Libraries — Realities of the Public Reading, pp. 14-17

UDC 023.08

„Everywhere, the Public Reading under the Sign of the High Quality”. Interviews, pp.17-20

UDC 027.52

Mihai CIUBOTARU: The City Library — in the Middle of the Spiritual Life of the Locality, pp. 20-21

MODERNIZATION. RATIONALIZATION

UDC 002(086.2)

778.14.071.072
608.1:023.4

Dr. Mircea REGNEALĂ: Microforms — A New Dimension in Librarianship, pp. 21-23

LIBRARY TECHNICIS

UDC 025.34:651.533.2:340.13

Mihaela CRISTEA: Ways for the Rofflecting of the Law Litterature in the Alphabetical Catalogue, pp. 23-24

The Main Class 6 (Continuing), p.

UDC 025.3:09

Elena-Maria SCHATZ and Mariana IOVA: Standards for Cataloguing Rare and Precious Books, pp. 29-31

BOOKS REVIEW,

pp. 31.